

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

V letu 1936 se bo vršila 15. redna konvencija J. S. K. Jednote. Konvencio leto naj bi bilo leto največjega napredka.

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of March 3rd, 1879. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1925.

ŠTEV. 2

CLEVELAND, O., WEDNESDAY, JANUARY 8TH — SREDA, 8. JANUARJA, 1936

VOL. XII. — LETNIK XII.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

V Readingu, Pa., se bo v soboto 11. januarja vršila veselica društva št. 61 JSKJ. Vesele se bo vršila v Harmony dvorani in se bo pričela ob 8. uri zvečer.

Društvo št. 111 JSKJ v Leadville, Colo., priredi veselico v soboto 11. januarja.

Predpustno veselico priredi na 18. januarja društvo št. JSKJ v Bear Creeku, Mont. Privedite se bo vršila v Scotch dvorani.

Društvo št. 44 JSKJ v Baraboo, O., priredi pisno veselico v soboto 25. januarja.

Zborovanju Federacije J. S. K. društev v državi Ohio, ki se bo vršilo v nedeljo 5. januarja, so bili izvoljeni razni odbori, katerih naloga bo urešiti potrebo za sprejem in izdajo delegatov 15. redne konvencije, ki se bo vršila med 1. in 3. septembra v Clevelandu.

Legarjem (typhoid fever) umrl John Vranješić, član društva št. 159 JSKJ v Cornwallethu, Pa. Zdravi se v Good Samaritan bolnišnici v Lebanonu, Pa.

Columbia bolnišnici je nečisto umrl Albert Posčić, mladinskega oddelka društva št. 116 JSKJ v Delmontu, Pa. Star 13 let.

Kraynu, Pa., je umrla Anaribar, stara 18 let, članica društva št. 136 JSKJ in društva št. 174 SNPJ. Zapušča starostno in štiri brate.

Zborovanje delničarjev Slovenskega Narodnega Doma št. Clair Ave. v Clevelandu, O., bo pričelo v četrtek 9. januarja ob osmi uri zvečer.

Concert v proslavo dvajsetletnice svoje ustanovitve prirediteljstva Slovenskega godba "Blad" v Clevelandu, O., v nedeljo 19. januarja. Privedite se bo vršila v Domu na St. Clair Ave. bo pričela ob treh popoldne.

Jugoslovanska šola moderne umetnosti v Clevelandu, O., ima za 1936 sledeče uradnike: Prusheck, ravnatelj; Anaribar, predsednica; John Pollock, tajnik; Stanley Slejko, tajnik; Mariann Prusheck, predsednica publicističnega oddelka; Filipič, predsednica oddelka. Ostali člani odbora učencev Jugoslovanske moderne umetnosti so: Ed. Stefančić, Joe in Anton Pollock, Olga Okoren, Caroline Ludwig Medvešek, Anaribar, Edward Tekautz in Mlack.

Občnem zboru Slovenske moderne umetnosti v Clevelandu, O., ima svoje prostore v S. St. Clair Ave., je za leto 1936 izvoljen sledeči odbor: John Pollock, predsednik; Ludwig Medvešek, podpredsednik; Miss Mary Krizmančić, odgovorna tajnica; A. J. Pollock, finančni tajnik; J. Pollock, knjižničar; Anaribar, pomožni knjižničar. (Daje na 4. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PREDESEDNIK ROOSEVELT je na večer 3. januarja prečital zveznemu kongresu svojo poslanico o dosedanjem delu njegove administracije in kongresa, o načrtih za budućnost, o splošni svetovni situaciji in o očiščevanju Zedinjenih držav napram inozemstvu. Poslanica je bila oficijelno naslovljena na obe zbornici kongresa, v resnici pa je bila namenjena vsem ameriškemu narodu in deloma tudi inozemstvu. Radio je nosil predsednikove besede preko vseh Zedinjenih držav in tudi v inozemstvu. Sodi se, da je predsednikov govor samo v Zedinjenih državah poslušalo okrog 75 milijonov oseb. Vzrok, da je predsednik prečital svojo poslanico zbranim članom obeh zbornic kongresa ob 9. uri zvečer, je bila predsednikova želja, da njegove izjave po radio sliši ves ameriški narod.

Predsednik je z zadovoljstvom poudaril, da vladajo danes na vsem ameriškem kontinentu, med vsemi 21. republikami in Canado, boljši sosedski in prijateljski odnosi, kakor kedaj prej v zgodovini. Na ameriškem kontinentu, z 250 milijoni prebivalstva, ni vojne, ni govora o vojni in ni želje po vojni, ampak najboljša volja za nadaljevanje dobrih medsebojnih odnosov. Obžaloval je, da voditelji gotovih velikih narodov v Evropi in Aziji ne hodijo po potih, ki vodijo k miru in medsebojnemu prijateljstvu. Temu je vzrok dejstvo, da so ljudstva pod peto diktature in si ne morejo pomagati.

V nadaljevanju svojega govora je predsednik omenil, da je tudi v tej deželi primeroma mala skupina ljudi, skupina, ki ima preveliko politično in gospodarsko moč, katera hoče vladati ljudstvu v interesu lastnih sebičnih koristi. Pozval je to skupino, da naj se ne skriva za zagrinjalo splošnih fraz, ampak naj pride na dan z jasno zahtevno za odpravo vseh postav, ki so bile tekom zadnjih 34 mesecev sprejete v protekciji in pomoči delavcem, farmerjem in širokim ljudskim masam sploh. Takrat se bo pokazalo, kdo je za ljudstvo in kdo za privatne interese bogatašev.

Predsednik je dalje izjavil, da mora ta dežela držati prste proč od vseh vojnih zapletljivih inozemstva na podlagi pametne in odločne nevtarilnosti smernice. Predsednikova poslanica je izzvala mnogo pohvale pa tudi kritike. V splošnem se smatra za nekak začetek volilne kampanje.

ZVEZNI KONGRES, ki se je dne 3. januarja sešel k rednemu zasedanju, je še vedno v veliki večini demokratski. V poslanski zbornici so republikanci pridobili en mandat, ker je bil na mesto umrlega demokratskega kongresnika iz države Rhode Island izvoljen republikanec. V poslanski zbornici je 234 demokratov, 106 republikancev in deset zastopnikov farmersko-delavske stranke. V senatu je 68 demokratov, 24 republikancev in dva zastopnika farmersko-delavske stranke. Demokrati so s smrtjo Huey Longa izgubili enega senatorja, kateremu bo namestnik izvoljen šele v aprilu. Republikanci pa so izgubili senatorja T. D. Schalla iz Minnesote, ki je podlegel poškodbam avtomobilske nesreče. Na njegovo mesto je guverner imenoval farmer-laborita E. Benson. (Daje na 4. strani)

KITAJCI IN JAPONCI

Zadnje čase spet mnogo čitamo o japonski agresivnosti na Kitajskem in se čudimo, kako more mala Japonska delati z ogromno Kitajsko kot svinja z mehkom. Čudimo se tudi, kaj sili Japonci k taki ekspanzivnosti. Po uspešni vojni s Kitajsko leta 1895 je dobila Japonska važen otok Formozo in gotove pravice v Koreji in južni Mandžuriji. Deset let pozneje po vojni z Rusijo je Japonska dobila polotok Sahalin in važno pristanišče v Rumenem morju. Po svetovni vojni je Japonska dobila Marijansko otočje. Korejo je docela podjarmila. Južno Mandžurijo je pred tremi leti odtrgala od Kitajske in napravila iz iste "samostojno" državo Mančukuo; pred dvema leti je k temu dodala kitajsko provinco Jehol. Pred par tedni je izsilila "avtonomijo" za pet nadaljnjih bogatih kitajskih provinc.

Mančukuo, Jehol in na novo od Kitajske odtrgane "avtonomne" provincine imajo ali bodo imele le navidezno samovlado; glavno besedo pa ima ali bo imela Japonska.

Kitajcev je 400 milijonov, Japoncev pa le 70 milijonov, vendar slednji dosežejo vse, kar hočejo. Za to so pač odgovorni številni vzroki. Kitajci so miroljubno ljudstvo, industrija in transportacija sta v njihovi deželi slabo razviti in dežela že dolgo nima trdne osrednje vlade. Zdi se, da je smisel skupne države Kitajcem nekaj tujeja. Na drugi strani pa so Japonci skoro fanatično patriotični, imajo visoko razvito industrijo ter moderno opremljeno vojsko in mornarico.

Dalje je treba upoštevati, da je Japonska primeroma mala dežela, saj meri komaj okrog 147.000 kvadratnih milj. To otoško cesarstvo je torej približno komaj tako veliko kot je naša država Montana. Poleg tega je mnogo ozemlja goratega in neprikladnega za poljedelstvo. In na tem malem prostoru živijo 70 milijonov ljudi. Razumljivo je, da se mora dober del tega prebivalstva preživljati v industriji, industrija pa rabi tuje trge in odjemalce.

Da bi se Japonci v velikem številu kot poljedelci naselili na ozemlju, ki so ga odtrgali Kitajski, je dvomljivo, ker Kitajska je že itak silno gosto naseljena dežela. Toda v novih provincinah je dobila Japonska dostop do rudnin in drugih sirovin, ki jih rabi za svojo industrijo. Dotični kraji pa potrebujejo industrijske izdelke, katera so doslej deloma dobivali iz Japonske, deloma pa iz Evrope in Amerike. V bodoče bo tam trg le za japonske izdelke, ki so cenejši od evropskih in ameriških; japonska nadvlada pa bo znala tudi z drugimi sredstvi onemogočiti tujo konkurenco.

Mogoče je, da Japonci v doledni bodočnosti vsaj gospodarsko podjarmijo vso veliko Kitajsko. Dvomljivo pa je, če bodo mogli to nadvladavo trajno obdržati. Tudi Kitajci so Mongolci in niso nič manj žilavi od Japoncev. Njihova civilizacija je starejša od katerekoli druge obstoječe civilizacije na svetu. Večkrat v svoji pettisooletni zgodovini so bili že podjarmljeni od vojaško močnejših narodov. (Daje na 4. strani)

DIFTERIJA NE IZBIRA

Pise Dr. JOHN L. RICE, zdravstveni komisar mesta New York

Difterija ali davica ne napravljaja nikake razlike, kar se tiče narodnosti, plemen, vere, itd. Grabi svoje žrtve v vseh skupinah. Tuje rodni starši dostikrat ne pozorjavljajo z veseljem prizadevanja zdravstvenih organov, ki jim prigovarjajo, naj se poslužijo novejših metod preprečevanja in zdravljenja, kakršne je uvedla zdravniška veda. Mnogo teh metod je bilo nepoznanih v starem kraju in zato so ti starši nezaupljivi. Rajši se držijo starih navad starega kraja. Niso se še zavedli, da v svrhu najboljšega zdravja za njihove otroke so merodajne zdravstvene navade in sploh življenske navade novega okolja, v katerem sedaj živijo.

Izmed zadnjih napredkov v medicinski veda je metoda imunizacije proti difteriji, ena izmed največjih dobrot za mladino. Toxoid preprečuje difterijo ali davico. V samem mestu New Yorku so injekcije toxoida znižale število smrti od povprečnih 750 na leto — tekom desetletja do 1929 — na 65 v letu 1935. Noben otrok ne bi smel več umreti za difterijo, sploh noben otrok ne bi smel oboleti za to bolezen. To je ena izmed onih maloštevilnih boleznih, ki se dajejo popolnoma preprečiti.

Tudi toxoid ne pozna nikakih razlik, kar se tiče narodnosti, plemena ali vere. Daje zaščito otrokom tujerodcev, kot otrokom tujak rojenih Amerikanov.

Otroci so otroci širom vsega sveta in otroške bolezni so enako nevarne pri vseh narodnostih. Zato najbolj varno je za vsako mater, naj bo te ali one narodnosti, da skrbi za to, da so njeni otroci obvarovani pred difterijo. Vsak otrok bi moral biti imuniziran, ko je devet mesecev star, in vsak otrok, manj kot šest let star, naj bo imuniziran brez odloga. Imunizacija nastane šest do osem tednov po vcepljenju. Takoj vprašajte zdravnika in poskrbite za takojšnjo injekcijo. Jutri utegne biti prekasno.

BLIZU SONCA

Kljub ostrim zimam, ki jo imamo v teh krajih v tem času, je zemlja bližje soncu kakor poleti. Znanstveniki pravijo, da je bila 1. januarja zemlja oddaljena od sonca "le" nekaj nad 91 milijonov milj, medtem ko bo 3. julija oddaljena nad 94 milijonov milj.

Za hladno vreme na severni zemski polobli ni odgovorna oddaljenost sonca, ampak dejstvo, da jo sonce obseva veliko bolj posebno ter se tako sončna svetloba in gorkota širi čez večjo površino. Poleti padajo sončni žarki na severno zemsko poloblo bolj navpično in to odgovarja za večjo gorkoto. Kljub zagotovitvi znanstvenikov mi navadni zemljani težko verjamejo, da smo zdaj bližje soncu kot v juliju.

DRAŽJE LEMONE

Italijansko-etiopska vojna se vrši daleč v Afriki, vendar je dvignila ceno lemonov naše Californije in Floride. Večina v Italiji pridelanih lemonov gre namreč v Afriko, da tolažijo hudo žejo italijanske armade, zato se na evropskih trgih prodajajo večinoma ameriške limone. Večja zahteva po lemonih jim je seveda ceno dvignila in tako vojna indirektno koristi sadjarjem v Floridi in Californiji.

LJUDJE NA ZVEZDAH

Da-li je v vsem neizmernem vsemirju z nešteti milijoni zvezd samo naša zemlja obljubena, ali bivajo človeku podobna bitja tudi na drugih svetovih, je že bilo in še bo mnogo ugibanja. Za gotovo tega najbrž nikdar ne bomo vedeli. Vsekakor, učenjaki prodirajo vedno globlje v vesoljstvo in iz novih odkritij delajo nove zaključke.

Glede planetov našega sonca so si učenjaki skoro edini, da morejo živeti človeška bitja le na naši zemlji. Poleg nje bi morda prišel v poštev planet Venera, toda isti je vedno tako zavrt v nekeke oblake, da teleskopi ne morejo pokazati površine planeta. Drugi planet, o katerem je bilo že mnogo ugibanja z ozirom na morebitno obljubeno, je Mars. Teleskopi kažejo sneg na Marsovih polkah, na planetu v splošnem pa izpreminjanje barv po letnih časih, iz česar sklepajo učenjaki, da je tam nekaj vlage in rastlinstva. Možno je tudi, da živijo na Marsu kakšnih nizkih vrst živalstvo. Za človeku podobna bitja pa je tam temperatura prenizka in ozračje vsebuje premalo kisika. To so dognali učenjaki s kompliciranimi instrumenti. V našem sončnem sistemu torej najbrž nimamo sorodnikov.

Ta naše sonce je samo ena izmed manjših zvezd v zvezdni skupini, ki jo imenujemo rimska cesta. Tam je milijone drugih sonc, izmed katerih so mnoga tisočkrat večja od našega sonca. In moderni teleskopi so odkrili milijone drugih "rimske cest", ki jih učenjaki imenujejo galaxije. Vsaka teh rimbkih cest ima spet neštete milijone zvezd, to je sonc. Boljši instrumenti učenjakov pa še vedno odkrivajo nadaljne in nadaljne rimske ceste.

Ali ne bi bilo absurdno si predstavljati, da je med milijardami in milijardami sonc v vsemirju samo naše malo sonce tako srečno ali nesrečno, da ima planete in med njimi enega, na katerem žive ljudje? Ali ni mogoče in celo verjetno, da jih je med nešteti milijoni in milijoni sonc v vsemirju nekaj, ki imajo tudi svoje planete, in da je med njimi tudi kakšen planet, ki ima pogoje, da morejo na njem prebivati človeku podobna bitja?

Učenjaki sodijo, da je družina planetov, kakršna kroži okoli našega sonca, slučaj oziroma posledica neke katastrofe. Pred milijardami let je neko sonce vsemirja prišlo preblizu našega sonca in je iz gorče sončne mase s svojo privlačno silo odtrgalo nekaj ter gorče tvarine. Ta se je izoblikovala v planete, ki zdaj krožijo okrog domovinskega sonca. V neizmerno dolgih dobah so se ti planeti ohladili tako, da je vsaj na nekaterih oziroma vsaj na enem izmed njih mogoče življenje, kakršno mi poznamo.

Nekateri učenjaki menijo, da se take katastrofe pripete pogosto, morda izmed 100.000 sonc enemu. Na podlagi te domneve se pri tolikih milijardah sonc v vsemirju vendar pripetijo milijone takih katastrof in lahko milijone sonc dobi svoje planete. In kdo bi si upal trditi, da se vsaj na nekaterih teh planetov ne bi moglo razviti življenje, kakor se je razvilo na zemlji?

Za gotovo tega seveda ne vemo in najbrž ne bomo nikdar vedeli, toda na podlagi vsega. (Daje na 4. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

V Brdu pri Smohorju na Koroskem je dne 12. decembra umrl vodja koroskih Slovencev, nekdanji poslanec France Graufenuer. Pokojnik je bil rojen v Mostah pri Brdu 2. decembra 1860. Po poklicu je bil izdelovalec orgelj, katero obrt je podedoval po svojem očetu. V 18. letih ni imel, toda je z lastnim rudom in vztrajnostjo dosegel veliko izobrazbo. Že v mladih letih se je začel udeleževati kot narodni buditelj in politik. Kot slovenskega narodnega delavca so ga kmalu spoznali po vsem slovenskem in nemškem Koroskem. Leta 1897 je bil izvoljen v koroski deželni zbor, kjer je ostal do vojne. Leta 1907 je bil izvoljen za državnega poslanca in leta 1911 je bil izvoljen ponovno. Tako v Celovcu kot na Dunaju se je vedno krepko in odločno potegoval za pravice koroskih Slovencev. Tekom vojne, leta 1916, so ga avstrijske oblasti zaprle kot veleizdajalca. Zaprt je bil v vojaških zaporih v Beljaku, kjer mu je nekaj časa delal družbo slovenski pisatelj Ksaver Meško. Pozneje je bil zaprt na Nižjem Avstrijskem, v družbi s češkim parlamentarcem Kramarjem. Leta 1917 ga je ječe rešila amnestija. Ob prevratu je moral bežati iz svoje domovine v Ljubljano. Šele leta 1925 mu je bilo dovoljeno se povrniti v njegovo ožjo domovino. Pokojni Graufenuer je bil pravi mučenik za pravice koroskih Slovencev.

Nedavno je v Ljutomeru zborovala osrednja uprava saveza rimbkih društev Jugoslavije. Na omenjenem zborovanju je bilo med drugim sklenjeno, da v bodoče lovski znak ne bo jelen, ampak slovenski zlatorog, ki ga bodo odsej nosili vsi jugoslovanski lovci. Napis na zlato rogu bo Jugoslavija, načrte za znak pa bodo napravili priznani umetniki.

V južni Srbiji so v sredi decembra divjale hude poplave, ki so po nekod odnesle ceste, železnice, mostove in mnogo hiš. Mnogo hiš je tako poškodovanih, da jih bodo morali podreti. Voda je poplavila polja ter odnesla in pokvarila mnogo živil. V Skopju je vojaška garnizija skrbela za prehrano tisočernih siromakov, katerim je voda odnesla stanovanja, obleko in živila.

Izpremembe občin. Iz občine Lesce se izloči bivša občina Begunje ter se ustanovi nova občina Begunje na Gorenjskem s sedežem v Begunjah. Novi občini bosta priključena kraja Zabpuže, ki se izloči iz občine Lesce, in Dvorska vas, ki se izloči iz občine Mošnje. Kraja Griže in Pristava v litjskem srezu se izločita iz občine Stične ter priključita občini St. Vid. V ptujškem srezu pa se kraja Plešivica in Jeruzalem izločita iz občine Ivanjkovci in priključita občini Sv. Miklavž. Uredbe o teh izpremembah v občinah so bile objavljene v "Službenem listu" dravske banovine in dobile s tem obvezno moč.

Nad tri milijone za lepota. Od nekaj so lepe Ljubljanke slevele. Da, toda v moderni dobi lišpanja se je ta razvada zanesla tudi med Ljubljanko. Po statistiki mestnega hododarskega urada je bilo lani za. (Daje na 4. strani)

VSAK PO SVOJE

Praznovanje novega leta je bilo bučno in razigrano. To je na en način popolnoma umestno, kajti v bližnji bodočnosti se lahko zgodi, da vrhovno sodišče Zedinjenih držav proglasi novo leto za neustavno in potem ne bo več novega leta, kakor ni več višnjevega orla.

Pomislite, kako žalostno bi bilo, če ne bi bilo nikdar novega leta in bi se staro leto vlečlo kar naprej in naprej!

Poleg tega je novo leto edina nova stvar, katero si zamorejo privoščiti tudi največji siromaki.

V tej deželi si predstavljamo novo leto v obliki lepega malega fantiča, do vratu bosega in z elegantnim cilindrom na kodroslavih glavičih. V Evropi, Afriki in Aziji pa se je letos ta fantič najbrž pripeljal na vojaškem tanku, z jekleno čelado na glavi in s plinsko masko na obrazu.

V zveznem kongresu, ki se je te dni v Washingtonu sestel k rednemu zasedanju, se obetajo hudi boji glede načina, kako naj ta dežela še nadalje ostane nevtarilna in izven vojne.

Ta reč ni tako enostavna kakor včasih mislimo. Leta 1918 je bila končana vojna za demokracije in za odpravo vseh voj. Zastopniki narodov so se svečano podpisali in podkržali, da nikdar več vojne! Pa je bilo od dneva premirja do danes na svetu že 44 večjih in manjših vojn. Mirovne pogodbe so bile približno toliko vredne kot novoletne resolucije.

Neki živilski ekspertji so pronašli, da je v kislem zelju in kisli repi mnogo važnih vitaminov, da sta torej omenjeni delikatesi važni živila. Dolj v Floridi baje uživajo bambusovo travo za slato. In neke sem videl zapisano, da nekateri člani žive na potnih listih. Kaj vse bomo še jedli, če ne bo kmalu konec depresije!

Kašelj ni posebno priljubljena konverzacija, toda dokazano je, da kdor dolgo kašlja, tudi dolgo živi. Pa ima kašelj še druge dobre lastnosti. V New Yorku je mala Betty Kingney pogoltnila malo piščalko iz Miklavževe zbirke. Piščalka ji je obšla v grlu in zdravniki so se ravno pripravljali, da jo z operacijo odstranijo, ko je mala Betty močno zakašljala in piščalka je z glasnim žvižgom zletela bolniški strežnici v naročje.

V Clevelandu je bila nedavno otvorena "boljše vrste" restavracija, imenovana "Mayfair Casino," kjer je na Silvestrov večer stala večerja za osebo deset dolarjev, pijača pa še posebej. Jaz nisem bil tam, toda veliki lokalni dnevnik so poročali, da je bila kazina natlačena polna. V katero poglavje depresije to spada, ne morem uginiti.

V prijaznem morskem zalivu Floride se je nedavno kopal neki Roy Dyson. Na pesku, nedaleč v stran, je sedela njegova žena in ga nekaj spraševala. Ko je mož odprl usta, da odgovori na ženino vprašanje, ga je mal krodilec ugriznil v jezik. Mali slazilec je napravil napako; na jezik ugrizniti bi bil moral klepetavo ženo.

(Daje na 4. strani)

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

LOJZE ZUPANC: TRIJE BRATJE (Belokranjska pripovedka)

Pod Gorjanci je živel osebenjak, ki je imel tri sinove, zemlje pa niti toliko, da bi glavo položil ranjo. K bogatemu vinogradniku je hodil v delo. Sedem let je delal, da si je prislužil sod vina. Dotlej je povsem ostareel in začutil, da mu prisluznega vina ne bo treba piti. Zato je poklical predse svoje tri sinove in jim dejal: "Sinovi moji, slab sem, čutim, da bom moral umreti. Teško sem živel, umrl bom lahko, saj nikomur nisem ničesar dolžan. Vse dneve svojega življenja sem se otepal z revščino, pa nimam danes nič velikega, kar naj bi vam zapustil v dobo. Načrtujem, da vam vsak od vas prislužim pri bogatem vinogradniku. Le-tega vam zapuščam. Da pa se ne boste prepirali za zapuščino, kakor je to že stara navada, vam še povem: Tri cepe ima sod. Najstarejši naj pije od vrhnjega, drugi od srednjega, najmlajši pa od spodnjega."

To je še povedal oče svojim sinovom, potlej je umrl. Starejša brata sta se sporazumela, da si vino prihranita za praznik. Najmlajši pa, ki je bil bolj vinski, ni strpel; počel je k sodu, potegnul iz njega spodnji cep ter se napil vina. Ko pa je posej le vse dneve prežedel pri sodu, sta se pričela starejša brata norčevati:

"Počršenost ti taka, v teških dneh se z vinom naccjaš, na praznik boš pa silne požaral!" Dolgi vrsti težkih dni naposled sledi praznik. Starejša brata se vesela približata sodu in izpulita iz njega vsak svoj cep; v sodu je bila sama tema. Strahovita jeza ju popade. Navalita na najmlajšega brata in prične kričati, da ju je ukani! Potlej ga pretepata in neumljeno nazeneta iz bajte. Najstarejši še pograbi v naglici prazno majolico poleg sode in jo vrže za bežecim:

"Počršenost ti taka, si vino popil, še črepinje vzemi seboj!" Tako je postal najmlajši brat brezdomec. Zajokal se je in se čudil, čemu neki sta ga starejša brata nadrevila iz bajte, ko pa se njuhni čepov vendar ni dotaknil, ampak je pil samo tako, kakor ga je bil poučil pokojni oče. Ko se je izjokal, je pobral majolico črepinje, jih povezal v robec in se napotil v mesto ob Kolpi, čes: "Da ne bodo ljudje opletali, da nisi cule nimam, ko pa sem popotni!"

"Praznik je, k maši bi šel" si je govoril in že je potkal na vrata bogate krčme ob cesti ter zaprosil, naj mu spravijo culo, dekler se ne povrne iz cerkve.

Krčmarica pa je bila silno radovedna zenska. Upraj je roke vnic in povprašala: "I, kaj pa imaš v culi, da tako žvenkeče?"

"Eh, kaj bi pravil, mati," je odvrnil najmlajši brat. "Stari turški cekini so v njej, če že hočete vedeti. Ampak v culo nikar ne poglejte, da ne bodo črepinje postale..."

Tako je dejal in odšel v cerkev. Bogati krčmarici pa radovednost ni dala miru. Stopila je v izbo in odvezala culo. Groza grozanska, v culi so bile same črepinje. Prestrašena krčmarica se je silno bala jeze popotnega. Misleč, da ima opraviti s čarovnikom, je brž pobrala črepinje iz culi in vanjo natresla devet prgišč cekinov...

Kmalu se je vrnil najmlajši brat iz cerkve. "Pa srečno, mati," je dejal, vzel svojo culo in krenil dalje po prašni cesti. Kaj kmalu je opazil, da nosi v culi cekine. Sploh se je premislil in se vrnil proti očetovi bajti. Ko pa sta starejša brata videla, koliko bogastva se drži najmlajšega, sta ga ljubezljivo sprejela, še na popito vino sta pozabila, le vanj sta silila s priljubljenim glasom:

"Ljubi bratec, kakšno pa si spet zaredil, da si si cekine pridobil?"

On pa, ne bodi len, se jima brž zlaže: "V mestu ob Kolpi je grad za črepinje. Zatorej sem povezal črepinje majolike, ki sta jo bila davil vrgla za menoj v culo, se napotil v mesto in tamkaj zakrčal sredi trga: Črepinje za cekine! In komaj sem se malo ozrl, že je pristopila k meni košata gospa. Jaz njejo culo črepinj, ona meni culo cekinov. To je vse, kar vem povedati."

Naslednje uro je sta pohitela starejša brata po vasi in nabrala culo črepinj. Potlej sta se namahnila v mesto. Pred županovo hišo se ustavita in pričneta kričati na vse grlo: "Črepinje za cekine!"

Takšnih norčij pa meščani niso prenesli. Navaliли so na oba brata, da sta komaj umaknila pete in zbežala, odkoder sta bila prišla. Spoznala sta, da ju je najmlajši brat spet ukani! Zato sta ga doma vtaknila v vrečo, jo zavezala in postavila na brez Kolpe.

"Tako," sta dejala, "za kazen bodi do večera v tej vreči. Če obljubiš da namu nikoli več ne ukaniš, te spustimo, če ne, te vrževa v reko." In sta odšla.

Tisti čas pa je prišel po cesti butoraški mesar. Čredo svinj je gonil pred seboj. Ko je zagledal, da se vreča giblje in da nekdo veka v njej, se je ustavil:

"Glej ga, šmenta, kdo je pa tebe zavezal v vrečo?" "Meščani," je odgovoril najmlajši brat kar tja v en dan.

"Pa zakaj neki?" "Za župana me silijo."

"Pa nočeš biti?" "Nak."

"Menjavja," je predlagal butoraški mesar, ki se mu je bilo po županski častni kolencu. "Ti iz vreče in še čredo svinj ti dam, jaz pa v vrečo."

Rečeno-storjeno. Najmlajši brat se izklobacka iz vreče in zaveže vanjo častihlepnega mesarja. Potem si vrže v grmu palico in nažene čredo svinj prek reke. Komaj dospo s čredo na nasprotni breg, že sta se približala vreči starejša brata ter pričela kri-

A REAL HERO

Tommy Barlow was a country lad and he had to go to the town two miles distant to get his education—that is, his book education. But many other things Tommy learned on his father's farm. He knew much about planting, cultivating, harvesting and about building, too. He was what is called a handy fellow. But no one had ever thought of Tommy as being a hero.

One day as Tommy was going home from school, he saw a slight smoke coming from the bank near the railroad track. Tommy's first thought was that some tramps were preparing a banquet there under the sheltering bank. But after he had walked on for a quarter of a mile he set to thinking about that smoke. Suppose the fire had been started in some careless or accidental way, and that no one was in charge of it! Suppose a good many things! Tommy turned round and went to the spot where he had seen the smoke. Smoke was still coming up in a pale blue streak, hardly perceptible a hundred feet off.

On going down the bank to the spot Tommy found the cause of the smoke. Some tramps had been cooking and eating there, had built their fire against an old railroad tie, which had caught on fire and had burned to the tracks. More than that, two or three ties of the track itself had burned almost through, and lay black and smoking. On the up-side of the tracks was the steep bank down which Tommy had gone; on the down-side of the tracks was a steep incline, and the road curved sharply at that point. Tommy proceeded to put out the fire by carrying water in his dinner pail from a creek a short distance off. After the fire was entirely extinguished Tommy was on the point of going home when the danger of the situation came to him. The ties in the track had burned through—two of them. Three more had been badly burned, and all were together. This would cause a spreading of the rails when the train came thundering along. Tommy stood aghast. The curve, the steep decline on the down-side, the spreading of the rails! This would occasion a wreck—at least would rattle the engine and tender, and possibly throw them headlong down the embankment. The other cars would be dragged along, and human life endangered. Tommy sat down to think it out. He was one mile from home and one mile from town. Both places out of sight.

"Let's see, there's a through train—fast express—at about five. Then there's another—a local—half an hour later. It's now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along."

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

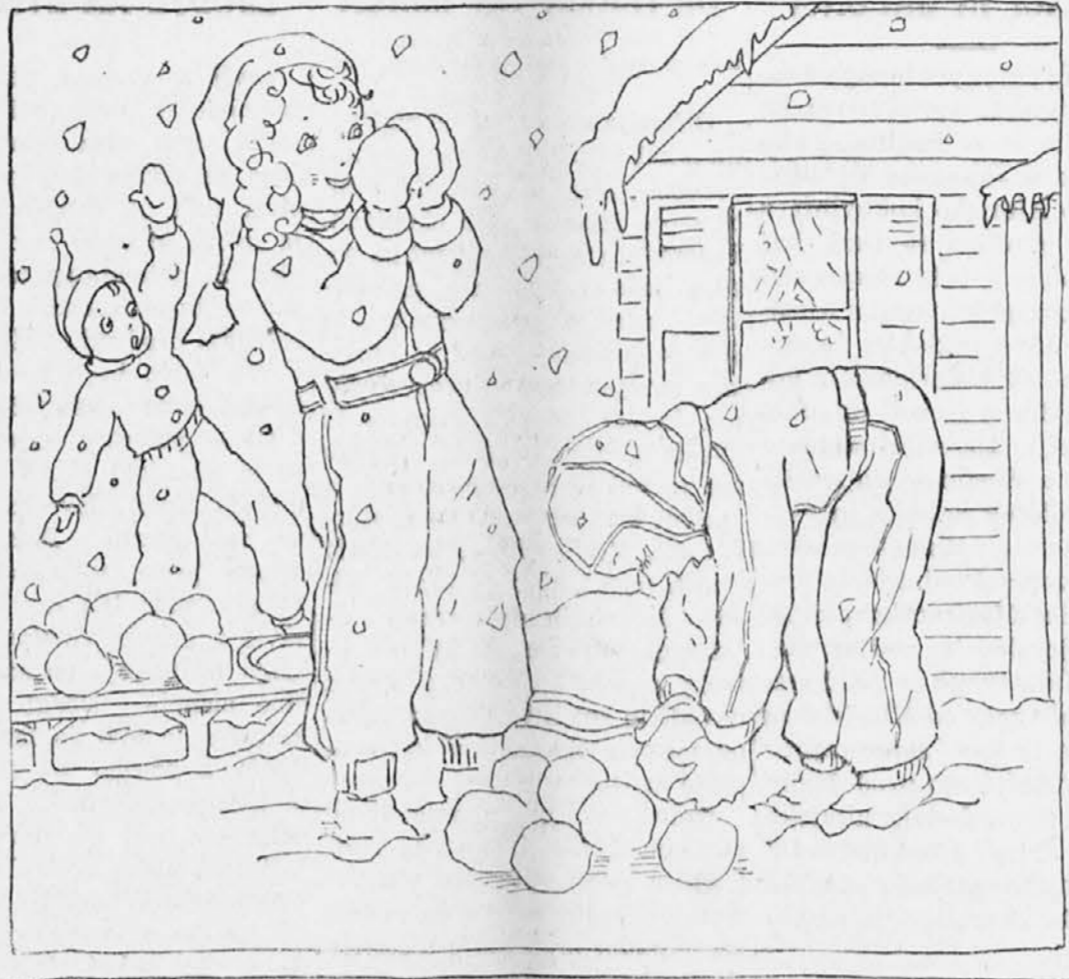
It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

It was now half-past four. I haven't time to reach either home or town and get back with help before time for the train. Guess I'll have to stick it out here till the express comes along.

MAKING SNOW-BALLS

(To be colored with paints or crayons. Whenever you come to a word spelled in CAPITAL letters use that color)

"Oh, it is lots of fun to make snow-balls to throw!" cries YELLOW-haired Susie May as she rolls a nice one between her RED mittens. Her mittens have GREEN and YELLOW cuffs and her cap matches her mittens in color scheme. Her snow suit is RED with GREEN cuffs about her BROWN boots. "I am piling them high on my BLUE sled!" she says.

"We will make a big snow fort!" cries BROWN-haired Teddy. Teddy is dressed in a BLUE snow suit and a cap

to match. His gloves and cuffs are a pretty ORANGE (use RED and YELLOW mixed) color.

Peter is coming to help Susie May and Teddy and he is dressed in an ORANGE color snow suit with a bright BLUE cap.

The runners on Susie May's sled are YELLOW and the cord to pull is RED. The sky is light BLUE with lots of White snowflakes coming down.

lightly) with BROWN shutters and porch roof.

"Who will be the enemy?" shouts Teddy. "We have to have someone to fight!"

"Oh, let's have it all a contest!" says Susie May, "and play sides!"

"That is fine!" cries Peter. "We can have a team!"

All the children have PINK cheeks and RED lips.

Paint the border light GREEN and the lettering PINK.

Tommy walked about, examining the tracks. It had been a criminal thing to do, that fire-building by those tramps. And now Tommy must remain to give the danger signal. "But how can I warn them?" asked Tommy of himself. "I have no lantern and it

came bearing down the tracks. He quickly looked about for a good stick on which to tie the shirt. This was found in the shape of a board off an old tumble-down fence.

"Ah, this will make a fine flag-pole," mused Tommy. Then he looked at his watch and saw that it wanted only ten minutes till the train should appear round the curve. Tommy quickly prepared his torch by wrapping the shirt firmly but loosely about one end of the long stick. He then tucked the end of his torch under the skirt of his coat and hurried up the track to meet the on-coming train. He had gone only a few feet when he heard a long, low whistle. The train was only two or three miles away.

Tommy fairly flew up the track till he reached a good place to stand. Then he lighted a match and touched the end of the torch. The flame shot up and a few seconds later the engine came in sight round the curve. Tommy began madly waving his torch, his heart beating as madly. Suppose he should not attract the engineer! The thought of such a possibility was almost too much for the brave boy, and his face paled. The rain was coming down now, and threatened to put out the blaze which was swinging wildly over the tracks. But Tommy kept it moving so rapidly that the very motion created a draft which fanned the flame and kept it alive.

Tommy's arms were giving out and his heart was in his mouth, so to speak, when of a sudden he saw the engineer thrust out his head, give one look and then jerk it in again. Then the great train slowed down. Tommy dropped his torch which had spent itself, and then sat down on the bank suddenly as his knees caved in. The great car-wheels went past him slowly and more slowly and finally stopped—just fifteen feet from the burnt ties. Immediately the train officials and a dozen or more passengers were on the ground inquiring into the reason of the stop. Tommy ran to where the engineer stood and pointed to the burnt ties. Then it was that he became a hero. He never quite recollected how it was that he so suddenly became the center of an excited group, and why so many men grasped his hand, following the act of the engineer and conductor. He only knew that he was feeling a bit cold for want of his shirt, which was now a blackened cinder.

Well, the conductor took him into the train, declaring that he would carry him to town and from there send him home in a taxi. When Tommy demurred, he shook his head in a determined way, saying: "There's nothing too good for you, young feller, and if an airplane was to be had we'd send you home in that with flying colors."

At about six o'clock Tommy's mother, who had been looking for her son

for some time, and who was becoming very anxious over his delay in reaching home, saw a taxicab turn into the yard. She opened the door and stepped upon the porch just as Tommy alighted, smiling but slightly pale. He was now passing the reaction period of his afternoon's excitement.

"Why, Tommy child!" cried his wondering mother, "how did you come to be in that town taxi?"

"Mother, I've only done a little thing—saved the fast express from a possible accident—and incidentally burnt up my shirt." And Tommy opened the front of his coat to his mother's further surprise and horror. "Come, mother, it's nothing, I assure you. I'll tell you all about it as soon as I'm dried out." And he sought the kitchen fire.

Some days later Tommy was surprised by the receipt of a letter from the president of the railroad telling him how much the company appreciated his action and enclosing a saving bank book in which was entered a first deposit which made Tommy whistle with surprise and delight.

THE NEW BABY

All my nose is out of joint
'Count of just one simple point.
There's a baby to our house—
Most as little as a mouse.
And between both me and you—
Kind of very ugly, too.

I am always in the way
Since it came the other day.
And the bottles and the milk!
And the coverlets of silk!
Mother says, "My little joy!
Darling, dimpled, little boy!"

"Dimpled darling," that's not so—
Wrinkled up—I'd have you know.
All it does is squeal and drink—
Course it couldn't even think.
I'm surprised they'd have a fit
Over anything like it.

KOLIKO JE URA?

Čevljarček: "Gospod stražnik, prosim, bodite tako prijazni in povejte mi, koliko je ura?"

Stražnik: "Točno deset in trideset!"

Čevljarček: "Torej, gospod stražnik, točno ob enajstih me lahko pišete v uho?"

Stražnik hoče zgrabiti poročenca, ta pa urno zbeži, in mož postave steče za njim. To vidi drug čevljarček; hitro priteče k stražniku in vpraša, kaj je napravil njegov tovariš. Stražnik: "Rekel mi je, naj ga točno ob enajstih pišem v uho?"

"Nu, potem imate pa še pol ure časa, gospod stražnik, in vam ni treba tako hiteti!" pravi mali nepridiprav in zbeži v drugo stran.

THE BARREL CACTUS

Not more than a hundred miles from Los Angeles, in its desert home of blinding sunlight, drying winds, and singing sands, grows the great Barrel Cactus, *Ferocactus acanthodes*.

Because of these grotesque Cactuses, rearing their spiny heads toward a cloudless sky, a spot not far from Palm Springs has been given the weird name of "The Devil's Playground." There, some of the Barrels stand many feet high, either as dignified single specimens or in scattered groups.

These huge plants are noted for their conservation of water supply. If dug from the sand and not replanted, this Cactus, in good condition, will live on its stored moisture for several years.

The juicy pulp of *Ferocactus acanthodes* is considered by the desert birds and animals to be an excellent food. It is said that the wild burros in their thirst sometimes kick open these large Cactuses for the refreshing liquid that is sure to be found inside.

Ferocactus acanthodes has to its credit the saving of many human lives, for travelers and prospectors out of water or lost in the barren wastes have turned as a last resort to these spiny Barrels of the desert.

This Cactus in its native home is very attractive with brilliant flowers and spines, but when removed to different climates and soils the plants do not bloom so well, and their handsome spines soon fade.

At present *Ferocactus acanthodes* is threatened by commercialism with extermination. Already, practically none are left in Los Angeles County. The largest and finest specimens, taken almost always from public lands, are being hauled out in truck loads. They are brought to the city where they are dumped onto vacant lots. There the spines are burned off and the Cactuses are chopped open. The pulpy inside, a very small portion of the plant, is then cut up into little cubes, boiled in a heavy syrup—the result is cactus candy. Although this odd confection lacks richness and flavor, it is at least

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

POSTRANI KLOBUK

Mali Šimek je imel vročo željo, da bi se ga vse balo. Ko mu je na koč sosedov Drejček zaupal, da mu fantje, ki so posebno pogumni, močni nosijo klobuk postrani, je tako v eno stran, da mu je desno oko in oko popolnoma zakrito.

To se zdi Šimku zelo čudno in on davo povpraša: "Stričko, čemu imate klobuk postrani?"

"Eh," zastoka striček, "neki mi je prisilil tako klofuto, da mi izbil klobuk čisto na stran."

"Pa zakaj si klobuka spet na ravnote, striček?" "Ne smem, Šimek moj! Odslej moral nositi klobuk vedno postrani, da bo vsakdo lahko vedel, da si bil okolufutan. Ni pomoči, postaja taka. Na svetu se vse preseda. Včasih je postrani klobuk velika narobe. Sicer pa gotovo ti tudi opažajo fantje, ki nosijo klobuk postrani. Vidiš, vsi ti fantje javno kažejo, da so bili že tepeni, ko je Šimek!"

Šimek molči in zija. Trenutek pozneje mu je čepel buček spet lepo na sredi glave.

Tudi mladinski člani lahko pomenu k rasti J. S. K. Jednote, in sicer v nagovarjajo svoje vrstnike v pripravi za vstop v mladinski njihovoj družbi.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

a novelty. Tourists buy it and send some to their eastern friends. Mary C. Shaw, California.

Aunt Maud and the Telephone

Just as Mamma was putting little Catherine to bed the other evening Papa came in to tell her that someone wished to talk to her on the telephone. So Mamma left the room and, after a while, came back and told Catherine that she had been talking with little Jane Paterson's mother.

New Jane was Catherine's very best friend and playmate and her Mamma was going to give her a party on Saturday afternoon. More than that, she had asked Mamma, on the 'phone, if Catherine could come to it. Mamma said that she could, for Catherine had been a good little girl for ever so long and besides, there was no school on Saturday, of course.

"Oh, oh, oh!" cried Catherine, clapping her hands and jumping up and down in bed until it bounced her

lighted as you were when you did member how strange it sounded to hear Uncle Bob's voice talking to that queer, funny looking little they call a 'receiver'?

"She was amazed—and, I think, a little bit frightened, too. But she Father how much she loved him missed him and how he must come home to us just as soon as could. She was just in the mood sending him a sweet little kiss over the wire when she the receiver and began to weep."

"Oh, Mamma, Mamma!" she Mother asked her what was the matter but she wouldn't tell her for some Then all of a sudden she cried: "Mamma, Mamma, oh—oh—please make Pappa come out."

Mother Held Aunt Maud Up to the 'Phone So She Could Talk to

around as though she were in a hammock that someone was shaking and jiggling. "And, Mamma," she cried, "can I please tell Jane tomorrow that I'll come to her party? Can I tell her on the telephone?"

M

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XII. 83 NO. 2

Nekaj o lojalnosti

Lojalnost je lepa lastnost ali čednost, s katero se odlikujejo vsi pošteni, dobro misleči in nesebični ljudje. V splošnem je to lastnost med ljudmi več, kakor navadno mislimo. Nelojalnost je zato tako izrazita in nam je zato tako zoprna, ker jo je redkokedaj srečamo.

Velika večina prebivalstva Zedinjenih držav je naši republiki lojalna, dasi so postavodajne, eksekutivne in sodnijske oblasti dežele mnogokrat kritizirane. Ako bi se zgodilo, da bi bil v resni nevarnosti obstoj te republike, našli bi se le redki posamezniki, ki ne bi bili pripravljeni jo braniti. S tem seveda ni rečeno, da bi morali brezpogojno odobravati naš gospodarski sistem in upravo dežele. Mnogim se gode krivice, katere je treba odpraviti, mnoga so izboljšanja, ki jih potrebuje dežela. Novi časi prinašajo nove razmere in nove potrebe. Dobri in v resnici lojalni državljani so tisti, ki vidijo in priznajo dobre strani uprave in gospodarskega sistema dežele in želijo vse to še izboljšati in posplošiti; na drugi strani pa vidijo tudi krivice in napake ter jih skušajo odpraviti.

Mnogokrat se pritožujemo in ne vselej brez vzroka, da se nam krati svoboda. Toda, ako hočemo biti pošteni, moramo priznati, da so dandanes le redke dežele na svetu, kjer bi prebivalstvo uživalo tako svobodo, kakor jo uživamo mi. Tega se zavedamo posebno mi priseljenci, ki smo se priselili iz dežel, kjer je bila in je še osebna svoboda hudo pristržena. Tu nam nihče ne brani, da se gospodarsko, kulturno in jezikovno udejstvujemo, kolikor nam dopuščajo zmožnosti. Imamo naše podporne organizacije in druge gospodarske ustanove, imamo pevsko, dramska in telovadna društva, imamo svoje čitalnice, šole in Narodne domove, imamo svoje časopise itd. Slovenci v Julijski Krajini vsega tega nimajo, dasi bivajo na svoji zemlji, ki je bila že stoletja last njihovih pradedov.

Svetovna depresija je poslabšala gospodarske razmere v vseh deželah sveta in seveda ni prizanesla tudi Zedinjenim državam. Kljub temu, ako zasledujemo poročila o razmerah v inozemstvu in jih primerjamo z razmerami v tej deželi, pridemo do prepričanja, da je življenje ljudstev inozemstva neprimerno mizernejše kot je naše.

Iz vsega navedenega lahko izpoznamo, da imamo dovolj vzroka, da smo lojalni državljani te republike. Iz te lojalnosti pa neizogibno izhaja dolžnost, da se po svojih zmožnostih in prilikah trudimo, da se uprava dežele in gospodarski sistem vedno izboljšujeta v korist splošnosti. Kdor se zanaša, da bodo v tej smernici vse storili drugi, nima pravice kritizirati, če mu kaj ni všeč.

Lojalnost smo dolžni tudi našim prijateljem, kajti, kdor ni lojalen prijatelj, sploh ni prijatelj. Vsak človek je do gotove mere sebičen že po naravi, to je na svoj način potrebno in torej odpustljivo. Toda, kdor je v sebičnost tako zakopan, da vidi le sebe in svoje lastne interese in je pripravljen maliku lastne sebičnosti žrtvovati svoje najboljše prijatelje, ni bil nikdar lojalen prijatelj.

Pošteno in potrebno je, da smo lojalni tudi napram našim kulturnim ustanovam ter našim trgovcem in obrtnikom. Kulturne ustanove nam dajejo duševno hrano in nam lepšajo življenje, naši trgovci in obrtniki pa mnogokrat znatno pomagajo, da morejo le kulturne ustanove eksistirati.

Lojalni bi morali biti tudi do naših bratskih podpornih organizacij. Za nas, člane J. S. K. Jednote, pride tozadevno v prvi vrsti v poštev naša Jednota. Vsi vemo, da je JSKJ poštena napram vsem in nam da vse, do česar smo po pravih upravičeni. Lojalnost od nas zahteva, da ji tudi mi od naše strani damo vse, kar ji gre, in da je ne izkoriščamo. Dalje vemo, da temelji naša Jednota na strogo nestranskarstnem stališču, ki nikomur ne predpisuje, kaj naj veruje ali ne veruje in kje se naj udejstvuje v svojem privatnem življenju. Naša Jednota je po svoji centrali in po krajevnih društvih sama podporna organizacija, zato se v njej vsi lahko počutimo kot pravi bratje in sestre, brez ozira na smerice, katere zasledujemo v privatnem življenju kot posamezniki. To je odličnost, ki bi morala našo lojalnost do J. S. K. Jednote postoteriti.

Samoumevna zahteva lojalnosti je, da člani točno plačujejo svoje asesmente, da se ne pustijo žanje prositi, da sami ne izkoriščajo društvene ali ednotine blagajne in da preprečijo izkoriščanje istih po drugih. Dalje, da grede po možnosti na roke društvenim uradnikom, ki se navadno mnogo več žrtvujejo za društvo, kakor bi se moglo od njih zahtevati na podlagi njihovih skromnih plač.

Prava lojalnost napram Jednoti pa gre še dalje. Jednota mora rasti, če neče nazadovati, in resnično lojalni člani skrbe, da ji pri vsaki možni priliki pridobijo kakega novega člana. V preteklem letu so mnogi člani v tem oziru na sijajen način pokazali svojo lojalnost do Jednote. Število novo-

pridobljenih članov v oba oddelka je tako častno, da smo vsi lahko ponosni na tak uspeh. Vsi tisti lojalni člani in članice zaslužijo javno priznanje. Pri tem je želeli, da bi se ta njihova aktivnost v tekočem letu ne zmanjšala in da bi našla mnogo posnemovalcev med nadaljnimi tisoči članov.

Vse, kar živi, se mora neprestano izboljševati in izpopolnjevati, in naša Jednota ne tvori v tem oziru nikake izjeme. Razmere se neprestano izpreminjajo in njim se mora prilagoditi vse, kar je živéga. Naša Jednota ima dobra pravila, toda s tem ni rečeno, da ne bi mogla osvojiti še boljših. Res je seveda, da nobena bratska podporna organizacija nima pravil, ki bi zadovoljila vse člane, res pa je tudi, da so vedno mogoče in potrebne izboljšave istih. Tudi naša prihodnja konvencija bo nedvomno v pravih napravila nekatere izpremembe, katere so izkušnje pokazale kot potrebne. Popolna tudi prihodnja pravila ne bodo, kakor ni nič popolnega pod soncem. Lahko pa upamo, da bodo vsaj v nekaterih ozirih popolnejša. Lojalni člani že zdaj razpravljajo o raznih izboljšavah in se bodo gotovo potrudili, da na prihodnjo konvencijo pošljejo zastopnike širokega obzora in naravne inteligence, ki bodo storili, kar bo v njih močeh, da se J. S. K. Jednoti za v bodoče začrta pot k čimdalje večjemu ugledu in napredku.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Bivši neuspešni predsedniški kandidat Alfred Smith je bil tedni povabljen na kosilo v Belo hišo, pa je vabilo odklonil. Mož se je menda približno tako počutil, kakor bi se počutil dragi rojak, če bi ga povabila na obed njegova bivša izvoljenka, ki se je poročila z drugim.

Novo leto naj bi bilo leto novih aktivnosti za napredek J. S. K. Jednote.

Jesse Jones, načelnik rekonstrukcijske finančne korporacije, izjavlja, da je depresije konec. Kadar bo njegovo izjavo potrdilo deset milijonov sedaj še brezposelnih delavcev, ji bom verjel.

Mussolini je začel italijanskemu narodu pojasnovati, zakaj laška armada v Etiopiji že več tednov stoji na istih strateških mestih ali pa celo napreduje nazaj. Pojasnovanje diktatorja, ki je vajen le ukazovati, je zelo sumljivo reč. Znači slabost, polomijo ali strah ali pa vse skupaj.

Kitajci so s svojim časostevom mnogo pred nami. Letnica, ki jo zdaj pišejo, je 4632. Njihovo novo leto pa se pričena pozneje, in sicer se ravna po gotovi novi luni, ter ni nikdar pred 21. januarjem ali po 19. februarju.

Kitajci so pogani ter jih smatramo za nazadnjake in starokopitneže, toda njihovi načini življenja so v mnogih ozirih pametnejši in plemenitejši od naših. Na primer, pred vsakim novim letom vsak kitajski dolžnik poskrbi, da poplača vse svoje dolge. Ako se pa izkaže, da dolžnik na noben način ne more dolga poravnati, mu ga upnik odpusti. Ob novem letu ni nihče nikomur nič dolžan, kar že samo na sebi za vsakega pomeni srečno novo leto. Naši slavni zapadni civilizaciji ne bi škodilo, če bi v teh ozirih postala vsaj nekoliko kitajska!

A.J.T.

LJUBJE NA ZVEZDAH

(Nadaljevanje s 1. strani)

Kar nam more znanost pokazati, lahko sklepamo, da imamo mnogo več ali manj nam podobnih tratov in sester raztresenih po brezkončnem vsemirju. Saj bi bilo vendar čudno, da bi bil v vsem neizmernem vsemirju obljuden samo en tako neznamen prašek kot je naša zemlja!

Dobro bi bilo, da včasih na to mislimo, ker to nam bo pomagalo, da se ne bomo smatrali za tako velike in važne kakor smo navajeni. Demislili si bomo, da smo samo neizrečeno majhna in reznatna golazen, ki lazi po tem prošenem zrncu vsemirja — naši zemlji. Kdo more reči, da na drugih svetovih v vsemirju ne prebivajo bitja, ki so neprimerno lepša, boljša in pred vsem bolj pametna od nas, ki še vedno smatramo medsebojno pobljanje za junaštvo in patriotizem!

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

čar; William Candon, Louis Dular in Victor Sneler, nadzorniki.

Častno članarino za leto 1936 so poslala Slovenski Narodni Čitalnici v S. N. Domu v Clevelandu sledeča društva: Napredne Slovenke, št. 137 S. N. P. J., \$6.00; Clairwood, št. 40 SDZ, \$2.00; Vodnikov venec, št. 147 SNPJ, \$3.00; Danica, št. 11 SDZ, \$3.00; Sava, št. 87 SSPZ, \$4.00; samostojno društvo Edinost, \$5.00; Slovenec, št. 1 SDZ, \$5.00.

KITAJCI IN JAPONCI

(Nadaljevanje s 1. strani)

dov, ki so pa tekom stoletij izginili v ogromni kitajski masi.

Kitajski učenjak Lin Jutang je nedavno izdal knjigo, v kateri navaja, da se kitajska zgodovina ponavlja v krogih približno osmih stoletij. Krog se prične z vojaško močno pa primeroma kratkotrajno dinastijo, ki združuje Kitajsko po večstoletnih notranjih razprtijah. Sledi 400 ali 500 let miru, nato pa val revolucij in vojskovanja in glavno mesto se preseli iz severa na jug. Sporom med severom in jugom sledi razkosanje dežele, nakar jo podjarmi tuja vlada. S tem je krog končan in zgodovina začne novi krog.

V omenjeno ponavljanje zgodovine lahko verjamemo ali pa ne, toda gotovo je, da danes nimamo poleg Kitajcev nobenega drugega naroda, katerega nepretrgana zgodovina na lastni grudi bi segala nad pet tisoč let nazaj. Kako mladi so proti njim vsi evropski narodi, da o Ameriki niti ne govorimo!

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

AMERIŠKA NEVTRALNOST z ozirom na vojne zapletljaje v inozemstvu bo v sedanjem zasedanju kongresa prišla v ponovno razpravo. Do 29. februarja velja določba, sprejeta v zadnjem zasedanju kongresa, ki nalaga predsedniku, da prepove izvoz orožja in vojnega materiala v vse države, ki so zapletene v vojno. Predsednik je v smislu omenjene določbe prepovedal izvoz orožja in vojnega materiala v Italijo in Etiopijo. Omenjena določba pa ne pokriva izvoza žita, dlja, železa, bombaža in drugih predmetov, ki so za vojno prav tako potrebni kot orožje. Kakšne določbe bodo z ozirom na to sprejete v sedanjem zasedanju kongresa, bo pokazala bližnja bodočnost.

VRHOVNO SODIŠČE

Zedinjenih držav bo v doglednem času podalo odločitev glede ustavnosti važnih postav, katere so bile sprejete v zadnjem zasedanju kongresa. Odločitev se bo do tikale Guffeyeve premogarske postave, Wagnerjeve delavske postave, postav o socialni zaščiti itd. Konservativni elementi, ki reprezentirajo bogata-

še in mogočne korporacije, so tem postavam silno nasprotni. Ako bo vrhovno sodišče njihovega mnenja, bodo omenjene postave razveljavljene in jih bo mogoče uveljaviti le potom amendentov k ustavi, kar vzame mnogo časa.

Vrhovno sodišče je dne 6. januarja s 6 proti 3 glasovom že odločilo, da je takozvana AAA postava za farmersko pomoč neustavna. Rooseveltova administracija je s tem dobila že v drugič hud udarec; prvi je bil razveljavljenje NRA.

PO VSEJ DEŽELI se razvija kampanja za proslavo predsednikovega rojstnega dne 30. januarja s plesi in veseljami, katerih čisti dobiček se bo nakazal fondu za pobiranje oziroma zdravljenje otroške paralize. Kaker znano, je predsednik Roosevelt pred leti sam trpel na omenjeni bolezni, pa je pri dobri negi ozdravil. To je vzrok, da se zbirajo denarna sredstva za pobiranje otroške paralize s prireditvami na predsednikov rojstni dan. Lani so dotične prireditve prinesle nad en milijon dolarjev čistega dobička in predlanskim prilično toliko. Vseh žrtev otroške paralize je v tej deželi okrog 300,000. Otroška paraliza ni nova bolezen, ampak je bila znana v Evropi že v srednjem veku; znake iste so našli tudi na tisočletja starih egiptovskih mumijah.

MREŽA ŠPIJONAŽE je razpredena po vsej Evropi z večjo preciznostjo, kakor je bila kdaj po svetovni vojni. Anglijo in Francijo zanima kaj se godi v Italiji, Hitlerja zanima, kako napreduje njegova stvar v Avstriji, Mussolini želi izvedeti za razpoloženje na Dunaju, v Budimpešti, v Londonu, v Parizu itd. Špijonaža je skoro tako razpredena, kakor je bila pred zadnjo svetovno vojno.

ITALIJANSKI letalci so za novo leto bombardirali poljsko bolnišnico švedskega Rdečega križa na južni fronti v Etiopiji. Bombe so uničile bolnišnico in ubile 9 Svedov in 23 etiopskih pomočnikov. Samo zdravnik dr. Fride je dobil lahke poškodbe.

Na Švedskem je vest o tem italijanskem barbarstvu tako razburila prebivalstvo, da so oblasti takoj močno zastražile italijansko poslanstvo v Stockholmu. Časopisje zahteva, da naj Švedska odgovori na to italijansko barbarstvo s tem, da odpošlje nadaljne oddelke Rdečega križa z zdravniki in zdravniškimi potrebščinami v Etiopijo.

Iz Etiopije se poroča, da so se Italijani umaknili z mnogih izpostavljenih postojank. Italijansko vojaško poveljstvo je ba je mnenja, da je vsako nadaljno prodiranje v Etiopijo nemogoče, dokler armada ne dobi izurjenih kolonijalnih čet. Le vojaški letalci še strašijo Etiopce z bombardiranjem.

Italija je zadnje dni pričela pošiljati nadaljne vojaške čete na afriško bojišče.

ODMEVI IZ RODNIH INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

trošarinjeno 11,236 kg raznih kosmetičnih sredstev, vrhu tega pa uprav v kosmetični stroki vlada dobro razpredeno, a težko kontrolirano podrobno tihotapstvo. Če računamo povprečno samo 300 do 350 Din za kg lepila, je lepa Ljubljana izdala za luksuz nad tri in pol milijona dinarjev.

Na Ljubnem v Savinjski dolini je 11. decembra nenadoma umrl zadet od srčne kapi, g. Anton Sem, pesnik in trgovec z lesom. Pokojni je bil dolga leta v Ameriki, kjer si je pridobil lepo imetje. Po povratku v domovino se je posvetil gospodarstvu in trgovini z lesom. V domači občini je igral dokaj vid-

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odesk: Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill. Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn. Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn. Pomožni tajnik: LOUIS J. KOMPARE, Ely, Minn. Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn. Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa. Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odesk:

Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio. 1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, O. 2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa. 3. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill. 4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POROČNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O. 1. poročnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo. 2. poročnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y. 3. poročnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn. 4. poročnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotino uradno glasil:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ZDruževalni odbor

Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, Ohio. 1. odbornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill. 2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Pravni svetovalec: WM. B. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Vse stvari, tiskajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika. Vse prislobo in prisive naj se pošiljajo na predsednika potočnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolnišča sprejela naj se pošiljajo na zdravniškega nadzornika.

Dopolj, društvena naznanila, oglas, naročnina nečlanov in izpremembe članov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najhujša Jugoslovanska varovalnica v Zedinjenih državah in plačuje na bilbilnišniške podpore svojih članov. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski maslini v Ameriki, a vsi ne poznajo njen član, naj se zgine pri tiskalni lokalnega društva, ali pa ga piše na glavni urad. Nova društva se lahko ustanovi z 8 člani bolera, neoziraje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota priznava tudi otroke v starosti od dvanajst let do 16 let in ostanje lahko v vsaki školi od 18 let. Pristopnina za oba oddelka je prosta.

Premožanje znaša nad \$2,000,000.00. Odrasli odedek je nad 100% deset, mladinski pa 478%.

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLJENE ČLANE ODRASLEGA IN DINSKEGA ODDELKA DAJE J. S. K. JEDNOTA NAGRADE V GOTOVINI.

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelj deležni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrade
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrade
za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrade
za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrade
za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrade

no vlogo: bil je občinski odbornik, odbornik trške-uprave, Tujsko—prometnega društva in Zadrudne elektrarne. Pri skupščinskih volitvah 1931 je kandidiral na Živkovičevi listi kot namestnik kandidata Matije Goričarja. Kot dober gospodar in spreten trgovec, ki je vsakomur rad pomagal z dejanjem in nasveti, je užival splošno spoštovanje in velik ugled.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Z obsodbo državnega sodišča za zaščito države so zadržani volonteri v koronarni vojski tuje države bili v Belgiji obsojeni:

Franc Zagoda, tesar, mečnik iz Hotedršice, na 40 leti. Sama si je nekako hranila, dvakrat je bila pooblaščen, ko je umrla, je bila poizvedbah zapuščina preostala njeni sestri v stari domovini.

Kot dober gospodar in spreten trgovec, ki je vsakomur rad pomagal z dejanjem in nasveti, je užival splošno spoštovanje in velik ugled.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil glavo. V sobi je nastala panika, ženske so padale v omedlevico, starec pa je vse pomiril, češ, da ni prikazen, temveč živ človek, ki se je prebudil iz dolgotrajne nezavesti. Naglo so razdrli mrtvaški oder, sneli zastave in od daleč so hoteli ljudje v Radičovo hišo, da se prepričajo o čudnem dogodku.

Eno uro pred pogrebom je sklozil iz rakve. V vasi Radič blizu Petrovgrada se je pripetil dogodek, podoben bajki. Predsednik pravoslavne cerkvene občine, 77-letni Stevo Radič, ki je bil že dolgo bolan, se je oni dan onesvestil in vsi so bili prepričani, da je mrtev. Položili so ga na mrtvaški oder, na cerkvenem domu so razobesili črno zastavo in vse je bilo pripravljeno za slovesen pogreb. Ko je na mrtvaškem odru stala velika skupina srodnikov in prijateljev, je starec odprl oči in dvignil

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

A Few Reminders

At the beginning of each fiscal period it is customary to advise interested parties of the rules and regulations governing an institution; also to inform them of any changes that may be effective during the following year.

Through coincidence the first edition of Nova Doba for 1936 came out on Jan. 1, and the early issues are the most appropriate ones in which to emphasize the rules and regulations governing the official organ of the South Slavonic Catholic Union.

Do on the shoulders of the editors falls the responsibility of executing the by-laws relating to the publication of the Nova Doba. They must see to it that all members comply to the wish of majority of members, who through their delegates at the regular quadrennial conventions decide upon the various sections of our by-laws governing the weekly editions of the official organ.

CONTRIBUTING ARTICLES

All articles submitted by members, and others, for publication must bear the personal signature of the contributors. A typewritten signature is insufficient; it must be accompanied by the contributor's own handwriting, preferably in ink.

Compositions dealing in religion and politics cannot be published in the Nova Doba, as the SSCU is a non-religious and non-political fraternal benefit union.

Purely advertising matter must be paid for according to the schedule of rates decided upon by the Supreme Board. These rates are available and will be mailed by request.

CHANGE OF ADDRESS

Members are requested to keep in mind that a change in the mailing address should be made direct to Nova Doba, 6117 Clair Ave., Cleveland, O., either through the lodge secretary or by the member himself.

Addresses of newly admitted members are received from the home office and each month are included in the mailing list reported by the home office in Ely, Minn.

NON-PUBLICATION OF ARTICLES

When a contributing article is of such a nature that it cannot be published, the contributor is so notified; provided, of course, that the member inserts a return address.

Members are advised to be sure and include a return address on the envelope, so that if their article, which for some reason does not reach its destination, such as an incorrect forwarding address, the U. S. Postal Department may return it to the contributor.

In the past there have been complaints from members who asked why their articles never were published. All contributions from members are either published in the Nova Doba or returned to the sender accompanied by a letter of explanation from the editor.

At times, due to lack of space, contributing articles are deferred for publication until the following week's issue. In such instances (they are not frequent) those dealing with announcements, reports, etc., which would be of no value if postponed until the next issue, are given preference.

DEADLINE

Monday of each week is the deadline, and articles received after that time will appear in the following week's issue. Members are urged to forward their material as early as possible, and thus allow for any delay in publication that might occur.

At frequent intervals articles reach the Nova Doba office on Tuesday with a request that it appear in the same week's issue. Such requests cannot be granted because the forms prepared in the print shop cannot be altered to any great extent.

ON CONTRIBUTING ARTICLES

All members enjoy an equal privilege to write for the Nova Doba. The official organ is your newspaper. As such it should carry the duty of each branch to see that its publicity committee reports the local activities. Do not write a paragraph when a sentence is sufficient. A swift moving composition with plenty of news is much more readily read than one which elaborates on one item.

Do not hesitate to submit your article for publication. The editor will make the necessary changes and alterations in grammar, diction, punctuation, etc.

Sometimes a member will inquire as to why his article appeared on the second page of the English section instead of the first.

In order to avoid any possible misunderstanding, the editor cannot and cannot allot any particular space to contributing articles. The arrangement necessarily is dependent on the amount of the contributions and how they will fit best to complete the two pages of the English section. The only exceptions are official notices from the home office.

For Enrolling New Members

Our SSCU offers the following cash awards for securing new members:

- \$4.00 for each new member enrolled for a \$2,000 death benefit.
- \$3.50 for each new member enrolled for a \$1,500 death benefit.
- \$3.00 for each new member enrolled for a \$1,000 death benefit.
- \$1.50 for each new member enrolled for a \$500 death benefit.
- \$1.00 for each new member enrolled for a \$250 death benefit.
- 50 cents for each new juvenile member.

St. Barbara's Hawkeyes

Ely, Minn.—All members of St. Barbara Lodge, No. 200, SSCU, are requested to note that the next regular monthly meeting will take place on the third Friday of January, starting at 7:30 p. m. This Friday falls on Jan. 17. All meetings during the coming year will start at 7:30 p. m. sharp.

At the December annual meeting officers for 1936 were elected. Refreshments in the form of beer and sandwiches were served. A large crowd attended the meeting. Let's try and keep the good attendance all through the entire year of 1936. Regardless of the fact that so many members turned out for the last annual meeting, there are still many young boys and especially girls who failed to be present. Come on, boys and girls, be on hand.

During 1936 all the meetings will be important ones because our Union holds its convention in September of this year. We shall also take much more interest in basketball as we have a very promising team.

Don't forget our next meeting on Jan. 17, at 7:30 p. m. sharp; and don't forget, boys and girls, to turn out and make a big showing at this assembly.

John (Chief) Simonick,
Secretary.

G. W. Meeting

Cleveland, O.—The first monthly meeting of the year 1936 for George Washington Lodge, No. 180, SSCU, will be held Jan. 10. The meeting will start promptly at 8 p. m. at the Slovene National Home, Room No. 2.

The program for the evening will cover the installation of new officers, final plans for our February Valentine dance and the probable change of meeting nights. There will be an annual report of the lodge's financial disbursements and income.

Tickets for our Feb. 15 dance are already printed and each member will receive three, one of which the member will be requested to buy. This was voted and passed upon at our December meeting. To those who will not be able to attend the meeting they will receive their tickets by mail. Members who feel they can sell more tickets will be given any amount they can dispose of.

We need the co-operation of every member and hope to see a favorable attendance.

Agnes Kardell, Sec'y.

Lodge No. 25

Eveleth, Minn.—At our meeting held Dec. 22, 1935, the following officers were elected for the year 1936: Anton Sterle, president; John Rahne, vice president; Frank Urbiba Jr., secretary; Jacob Ahran, treasurer; Max Voncansek, recording secretary; Louis Gozve, chairman, John Verhovnik and John Laurich, trustees; Jack Podbevsek, organizer. Frank Urbiba Jr. is in charge of the sick committee and he will appoint two members to assist him. Dr. Frank Kotchevar of the More Hospital, lodge examiner. Our meetings will be held every fourth Sunday, at 8:45 a. m., in the church hall.

Frank Urbiba Jr., Sec'y.

BRIEFS

At the Ohio Federation of SSCU Lodges meeting held Sunday, Jan. 5, in Cleveland, three committees were elected to handle the detail work in connection with the 15th quadrennial SSCU convention to take place in September, 1936. English-speaking members are represented on each of the three committees, which are: Reception, program, and eats and refreshments. The next meeting of the Ohio SSCU Federation is scheduled to take place Sunday, April 5, 1936, in the Slovene National Home.

Albert Poscich, age 13 years, of Delmont, Pa., passed away at the Columbia Hospital on Jan. 3. He was a juvenile member of Lodge No. 116, SSCU.

Typhoid fever recently claimed the lives of two CCC youths who were members of Camp No. 3702, located near the Fernberg ranger station, about twenty miles northeast of Ely, Minn. The two victims are Melvin Leo Jobe, 26, and Charles J. Rodgers, 18, both from the state of Missouri. About 200 boys, all from Missouri, occupy this camp. Nine are afflicted with the disease and are stationed at the local detention hospital. Typhoid bacilli found in the water supply of the camp cause the epidemic, according to Dr. W. P. Greene of the State Board of Health.

Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, of Cleveland, O., will hold its regular monthly meeting next Thursday, Jan. 9, in the Slovene Workingmen's Home on Waterloo Rd. Meeting is scheduled to start at 7:30 p. m.

Dr. Rudolph F. Antonicic of Cleveland was appointed junior assistant resident in surgery at the City Hospital. A graduate of Western Reserve University, Dr. Antonicic was the only one of 18 City Hospital internes appointed to this important post, and the only one from Cleveland to be so honored. The remaining four were selected from graduates of Iowa, Nebraska, Pennsylvania and Harvard. His appointment becomes effective July 1, 1936, and continues until July 1, 1937.

"The Blunders of Bartholomew," a humorous English novel, has been written by Peter Mijuskovich, 24, who at present resides in Belgrade, Yugoslavia. The young American Yugoslav returned to Yugoslavia some four years ago, after spending most of his time in St. Louis, Mo., and traveling over most of the states.

A. J. Klancar, English editor of the SDZ's official organ, with headquarters in Cleveland, attended the Modern Languages Association convention held on Dec. 30 in Cincinnati, O. Mr. Klancar represented the Slavonic languages and attended through the invitation of Prof. Coleman of Columbia University.

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, will hold a Valentine dance on Saturday, Feb. 15, in the Slovene Auditorium.

Young American Boosters

Walsenburg, Colo.—Young American Boosters Lodge, No. 216, SSCU, is happy to announce that the Christmas Eve dance was the grandest success ever staged. With Santa Claus on hand every guest enjoyed a Merry Christmas.

At the time this is written (Jan. 1) the year 1935 is swinging into the home stretch. The Boosters can proudly announce a very successful year. We will start the new year with a bang. Six new members top the list. We welcome into our unit Lena Riccatone, Andy Youhouse, E. C. (Hippo) Cocetti, Anchie Levy and Joe Lessar in the adult department; and Janet Fink in the junior division.

Before New Year resolutions get too numerous, may I offer a suggestion. Suppose all Boosters resolve to attend every meeting of the year. Let's make 1936 a banner one with our regular monthly meeting attendances. We wish to inform all the absentees at our last meeting that the date of future assemblies has been changed to the third Sunday in the month, starting at 6 p. m., at Kopusin's Hall. Let's all be present on Jan. 19.

To Salida and Denver: Resolve to write to the Nova Doba oftener. Show Stan Progar that you still have some spirit left. I'm still waiting for the book on "Helpful Hints to Trappers."

As is customary and proper to do at this time of the year, we announce the newly elected officers for 1936. Before doing so all Boosters join me in extending a most hearty thanks to the officers of 1935 for their efforts and work during the past year.

Segundo Ibanez is our new president, Jack Fink vice president, yours truly secretary, George Oswerk treasurer and Doris Fink recording secretary. Let's help them take office on Jan. 19 with our presence. I won't take any such excuses for being absent as "Stayed out late Saturday night."

All members are requested to please keep in mind that during 1936 assessments must be paid by the 24th of every month. The alternative is immediate suspension. In closing I wish all members of our SSCU a prosperous and happy new year.

Mary R. Dolenc, Sec'y.

Cardinals, No. 229

Struthers, O.—The following members comprise the official board of Cardinals Lodge, No. 229, SSCU:

Joseph A. Zlogar, president; Frank Maizel, secretary; Angeline Slabe, treasurer; Dr. C. F. Yauman, corner Bridge and State Streets, medical examiner. Meetings will be held the first Friday of each month at 7 p. m. at the home of Bro. John Pogacnik, 32 Grace St.

Frank Maizel, Sec'y.

A new kind of hydrogen with an atomic weight of six instead of four has been discovered.

Ed Guenther and his 11-piece orchestra have been contracted to furnish music for the occasion. The bar room annex, the newest addition to the Slovene Auditorium, will be available for the many guests in attendance.

From the Pathfinders' President

Gowanda, N. Y.—The year 1935 has gone by, and I wish to thank all members for their fine work executed in behalf of Pathfinders lodge, No. 222, SSCU during the past year.

It is really a pleasure to say that I never have seen a better group of members working in unison, co-operating in all of the lodge's undertakings—all working towards a common and unselfish goal.

Attendances at our meetings have been exceedingly satisfactory. Members of Pathfinders can be proud of the fact that at every assembly they were represented in large numbers.

With 1936 well on the threshold of another twelve months, I would like to see a record attendance at our January meeting, and thus start the new year with a bang.

Be on hand to give your suggestions as to parties, plays, shows, dances, picnics. Tell us about some new member you wish to enroll in our South Slavonic Catholic Union. Our Organization still rewards the active workers with some nice cash prizes for securing new members.

I am of the opinion that an outspoken group is the most interesting one, and one which really has the welfare of the SSCU at heart. Hence, don't be afraid to inform the officers of any shortcoming in the past, for I am sure the administrative board looks upon such comments in the light of constructive criticism. We are always eager and willing to work with our members for the betterment of Pathfinders lodge.

At this point I wish to commend our members for their fine behaviour at all our lodge meetings, and for their efforts in securing new members.

I wish to take this opportunity to thank Ernie Palcic and his staff of writers for their publicity work in preparing and submitting such fine articles during the past year. May they keep it up during the coming year.

Members, let's not forget that Ernie is chairman of our sports fund dance which is to be held in February. Let's help him make it another successful affair.

In conclusion I extend brotherly greetings to members of Pathfinders and St. Joseph lodges, both of Gowanda, and to other SSCU members as well.

Louis Andolsek, President,
Pathfinders, No. 222, SSCU.

Stenross NBC Orchestra and Sports Revue Feature Interlodge Dance Jan. 18

Cleveland, O.—Colleges have their home-coming day; alumnae their reunions; clubs their annual banquets—but leave it to the Interlodge League to stage a real get-together where everyone knows everybody, where there is present a warm feeling of friendship.

Such a day is set for Saturday, January 18th, in the Slovene Auditorium at the intersection of St. Clair Ave. and Addison Rd. Members of practically every lodge in the neighborhood and those of nearby vicinity, their friends; members who were active at one time in the field of sports, others as officers and now active boosters of their locals—all will meet on this Saturday evening in one of those loveable informal gatherings when all is gay and not a frown in the whole crowd.

The program of entertainment alone is worth more than the price of admission. Charles Stenross and his original N.B.C. broadcasting orchestra will be on hand in person to render melodies in a manner never before heard in the Slovene Auditorium. Two sets of amplifiers will be installed and music will fill the air not only in the dance hall but in the bar-room annex as well. A series of special arranged floodlights will illuminate the dancers best familiar to those who have danced in other leading spacious halls in the city. Stenross' girl soloist will be featured.

Booked as the Interlodge League Dance and Sports Revue, the gala event will include the presentation of several local sport luminaries. Al Milnar, Cleveland Indians' southpaw; Frank Doljack of Milwaukee, and formerly of Detroit Tigers; Joe Doljack of the Toledo American Association; John Mihalic of the Washington Senators; Dan Pavlovic, recently sold to the Beaumont club of the Texas league. In addition to these, invitations have been extended to Steve O'Neil, manager of the Indians; Joe Vosmik, star left fielder who came second in the American League's hitting; Roy Hughes, shortstop; business manager Slapnicka and a host of other prominent celebrities.

A canopy marquee in front of the Auditorium, used for the first time in the history of the Slovene National Home, will brighten the outside and welcome the many guests to enter. Yes, and there will be a large crowd, as evidenced by past interlodge League festivals when guests totaling 1,000 and more edge their way into the spacious Slovene Auditorium. With the new barroom annex, the league officials anticipate a record breaking crowd which will be easily accommodated with the extra floor space.

Leading sports editors and those of the Yugoslav fraternal will be on hand to get first-hand information on the Interlodge League Dance and Sports Revue.

Six national Yugoslav fraternal are represented in the circuit: SSCU, KSKJ, SNPJ, SSPZ, SDZ, SBBF, and independent club Orelis. George Washington lodge, No. 180, is the SSCU representative.

In Hospital

Cornwall, Pa.—John Vranesic, member of Sacred Heart Lodge, No. 159, SSCU, is confined in the Good Samaritan Hospital of Lebanon, Pa., seriously ill with typhoid fever. Members and friends wish him a speedy recovery.

Frank Meze, Sec'y.

Body comfort depends upon the rate of loss of body heat. If the rate is too fast a chilly sensation results; if it is too slow the person feels uncomfortably hot.

Cleveland SSCU Member Contributes to New Kerosene Refrigerator

To many Cleveland SSCU members Walter Guzik is known for his bowling prowess, being captain of one of the eight teams that comprise the Cleveland SSCU Bowling League, which rolls every Sunday afternoon at the Superior and E. 118th St. Recreation Parlors.

But how many are aware that Walt has contributed his inventive genius to the perfection of a new kerosene and gas refrigerator, known as the Allyne refrigerator, which has been developed by the Allyne Laboratories Inc.?

Very few, because Walt is reticent and modest about discussing his accomplishments. He prefers to tell a good joke on himself instead, and securing information about him is like pulling his teeth—they come out only after a great deal of effort.

Only 26 years of age, Walter Guzik is already chief engineer of the Allyne Laboratories Inc., is a charter member of the American Society of Tool Engineers, a national institution; holds several major and minor patents and others pending. Of course, those patents in connection with the kerosene and gas refrigerator, automatically are assigned to his employer who showed his appreciation recently by presenting him with a brand-new Dodge sedan with all accessories attached.

As chief engineer, Walt is in charge of designing mechanical parts for refrigerators and designing of machinery to manufacture such parts. Which means that something like 60 subordinates are under his care. Walt formerly worked for the Foote-Burte Co., also of Cleveland, where he was working on contracts secured from Russia on the five-year plan.

The new kerosene refrigerator will find ready sales among rural homes, particularly among the sections still beyond the reach of electric power lines. Economical to operate, the Allyne refrigerator will cost 40 per cent less than similar types on the market. It has no moving parts, is air-cooled, and uses ammonia and water. For years the iceless industry has tried to develop an air-cooled machine without the use of fans. Electrolux, which employs only gas, was the first machine of this type to be put on the market. But many rural homes lack gas connections and the new Allyne kerosene refrigerator is one of the first on the market to utilize an oil product.

Before the writer secured all this information he was compelled to seek the assistance of Walt's better half, Mrs. Walter Guzik, who after much persuasion kindly consented to help the writer out in coaxing the local Thomas Edison of kerosene refrigeration fame to talk about his work. Mrs. Guzik, who was formerly Augusta Terbovec, is the niece of A. J. Terbovec, editor-manager of Nova Doba.

In sheer desperation, Walter Guzik ended the interview by saying, "If you want to print something about me, why don't

Taken Out

"Most interesting," said the sweet young thing to the motor car salesman, "and now show me the depreciation, please. I hear it is heavy in these cars."

"As a matter of fact, madam," replied the opportunist, "we found it a source of worry, and had it removed altogether."

you mention the honorable mention I received from the Cleveland Press last summer for my garden work."

Walt's favorite food is chicken, and rumors have it that he can eat barrels of it at one sitting.

He is a member of George Washington Lodge, No. 180, SSCU.

Somebody's Boy

Somebody's boy was crossing the street,

Innocent, young and fair,
He hadn't the judgment of
older folks,
He didn't see danger there.

Somebody's boy had a song on his lips,
But it died in an instant away,
For an automobile struck the
little boy down
And he passed at the close of
the day.

Somebody's boy, O, somebody's
heart
Was broke by that bitter blow;
Somebody knelt at an empty
bed,
Somebody fondled an empty
shoe.

Somebody looked through the
empty years,
Where no little boy will be,
O, God, what is the need of
such a sacrifice,
Somebody makes this plea:

Won't you watch for the little
boys,
Drivers, in city and town;
Won't you count it the greatest
crime
To strike somebody's little boy
down.

Submitted by R. E. Perusek,
No. 1, SSCU, Ely, Minn.

TREES CONTROL SAND

An excellent example of sand dune control by forest planting is reported by the forest service, United States Department of Agriculture. At Saugatuck, Mich., Old Bald Head mountain, 300 feet high and with an eroding area of four acres, is one of the largest and best known dunes in the state. For some time it had been encroaching on the channel of the Kalamazoo river and threatening cottages near its base. Under direction of the extension forester in Michigan, the dune was planted to trees in April 1931. The city again planted trees in 1932.

Sheep Have New Clothing

The time was when a sheep could take his share of a north-west blizzard with the best of them, but even this animal has now been so softened by civilization that in some places it can be seen going around wrapped up like a Mexican hairless dog. Even out in Australia where sheep are supposed to be tough, ranchers are placing large orders for rugs to wrap their "wool-makers" in. It turns out to be profitable for the ranchers, however, because it keeps the wool clean and makes it more valuable, and it causes the sheep to put on weight faster due to the fact that they are kept warm by the rugs.

Liquid Assets

The banker asked a man who was trying to borrow money: "How much have you in the way of immediate liquid assets?"

To which the customer cautiously replied: "About a case and a half."

G. W.'s Drop First Pin Series Match

Cleveland, O.—In their first bowling match since winning the national SSCU championship last May, 1935, the George Washington keglers met the KSKJ Grdinas and lost to them by a score of 2800 to 2660.

Taking the opener by 45 pins, 890 to 835, the Cherry Tree Choppers dropped the next two by scores of 859 against 965, and 911 to the KSKJ's 1000.

Slapnik paved the way for the victors, winding up a 612 series, including a 245 game. For the Washingtons it was reliable Lindy Kotnik, of 800 fame, who dropped the pins for a series of 606, comprising of scores of 181, 194 and 231.

A return series will be held Sunday, Jan. 19, at the Clair-Doan Alleys, located on St. Clair Ave. near E. 105th St. The first game will get under way at 7 p. m.

Scores:

GEORGE WASHINGTONS	
F. Opalek	175 181 157
J. Kogoy	181 147 147
F. Drobnic	156 176 223
L. Kotnik	194 181 231
J. Kromar	184 174 151
Totals	890 859 911

GRDINA KSKJ	
T. Drobnic	159 172 191
L. Virant	157 217 161
L. Slapnik	170 197 245
T. Grdina	173 166 213
H. Lausche	176 213 190
Totals	835 965 1000

Frank "Samson" Drobnic, Athl. Supvr., No. 180, SSCU.

Tree-Ring Calendar Accurate

Without knowing it early man marked the date of his living on a scientific calendar when he built campfires, constructed shelters, or for other reasons cut trees and placed them where fragments might be preserved. Thanks to the tree-ring method of fixing dates many riddles as to the time of certain events in the world's unwritten past may be solved. Buried cities, graves, etc., hold evidence which will record the forward march of man, and chart weather through prehistoric centuries. It is all done by studying tree rings preserved in fragments of charcoal left by fires centuries ago, or in buried logs which once formed a part of ancient shelters. Tree growth of no two seasons is exactly alike. It may be rapid one year because weather is warm and rain plentiful, but the next year it may be retarded by adverse conditions such as drought or cold. Charts going back centuries, prepared from trees cut at a known date, are the key to this method. By comparing the rings appearing in the specimen to those on the chart, the date can be fixed. Already charts covering several hundred years have been made for various sections of the country.

Made It Brief

The railway inspector was objecting to the length of the line overseer's report. "Don't make them so wordy," he protested. "Just put down the condition of the track as you find it. Leave out everything that isn't absolutely to the point. I want a business report, not a novel."

The overseer replied that he grasped the idea. A few days later the line was badly flooded, and the overseer wrote his report to the inspector in the new manner. It read:

"Where the railway was the river is."

Athletic Supervisors

Complete list of newly elected and re-elected lodge athletic supervisors has not been received to date. Will the lodges who failed to forward the name and address of athletic supervisor for the year 1936 please do so at once? Address as follows:
Nova Doba
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

The roster of the national SSCU athletic board will soon be published in the Nova Doba, and the names of only those athletic supervisors will be included as have forwarded the necessary information.

Ringin' Out the Old

By Little Stan

Blare of music, whistles blowing, bells ringing, Little Stan feeling top hat. Why? It's the end of the old year. Anyway the entire town is out. Many people are at home beginning the evening, perhaps with a little cocktail, the start of real headful of little creatures with long pointed arrow tails pricking every little space. This doesn't happen until the following morning, and as the new year comes around just once a year (clever?) the folks must get together. Then they wake up in the morning. Not singing, "You Gotta Sing Before Breakfast," but "Oh, How I Cried the Morning After!"

The bells are still ringing. It is 9 p. m. and the bells are doing the ringin' over the radio! Let's take a round the world trip with Little Stan, throughout the entire world, to see just how the new year was celebrated.

We'll take Little Stan's magic carpet, just recuperated from the little ride with the juveniles last August, and skim through the skies toward New York, where our trip really starts off.

With a whirr we are in New York, listening to Jack Denny's music; couples dancing; then to Pittsburgh, where we step at the Balkovec Lunch. Dolly, a juvenile delegate, is present, with daddy as chaperon. We lunch up a bit, and then we leap on the good old carpet and skim over the ocean in less time than the world-famous Lindbergh, and we find ourselves in France, where the good old champagne is flying around, and we see a couple of apache dancers tearing hair out of each other's head. We leap back on the rug and skim across the Alps into good old Yugoslavia. Ah, the strains of the old polka are heard. Now we know that we struck the right place. (It's really the National Home building where a swell party is in progress.) The wine, which our native country is really noted for, is poured into thirsty throats. Then the accordion music starts. Pretty Slovene maidens smilingly, blushing accept our proposal to dance! And we dance the pok-šotiš, glide in a beautiful waltz, and skim along on a fast two-step! But the bells ring more than ever. It's the New Year coming, folks, accompanied by another youngster. Why, for cryout out soft and loud, it's Danny Cupid! And why would he be here? It's Leap Year, to be sure!

We must be off again. We hop across the Caribbean to Cuba, and the strains of a fast rhumba greet our ears. We hop on the magic carpet with the gang and ride swiftly through the skies to U. S. A. We reach home just in time to see the huge crowd of dancers sway to

New Yugoslav Magazine to Be Published

The Anglo-Yugoslav Review, the first magazine in English to be published in Yugoslavia, will appear soon, according to an announcement yesterday by the Carnegie Endowment for International Peace, which had just received word to this effect from Jelenko Mihailovic, president of the Society for Promoting Anglo-Saxon Culture in Yugoslavia.

Mr. Mihailovic said that the society will celebrate the publication of the Review by holding in Belgrade an exhibition of British and American publications. He has asked for complimentary copies of newspapers, supplements, Christmas numbers, magazines, periodicals, pamphlets, books, and, especially, any publications relating to Yugoslavia. After the exhibition the exhibits will be added to the library of the society.

Mr. Mihailovic is rector of the High School of Pedagogy, president of the National Committee of the International Union of Geodesy and Geophysics, and vice president of the Principal Council of Education at the Ministry of Education. The Society for Promoting Anglo-Saxon Culture in Yugoslavia is under the patronage of H. R. H. the Prince Regent Paul.

the closing Home Sweet Home number of Dusty and his Rhythm Boys at the auditorium and with a sigh we steer the magic carpet into the home.

Little Stan peruses over all the Christmas cards sent him by his many friends. Little Stan sent every juvenile delegate a card, but several addresses couldn't be had, and so he resolved to send these delegates a greeting through our reliable paper. And so, to all that Little Stan missed he sends the best possible greetings for the New Year! He would like to have the addresses of those who didn't receive a card, then you shall receive one!

Anyway, all the cards received by your Little Stanley were swell, beautiful, and all other expressions denoting the nicest things. But the prize card was received from Robert Macek, in which was a picture of a cat ringin' a bell! Heh, heh! Swell, Macek, and if Stan had your address he would send you one of his specialties!

Then two gals from Pennsylvania signed a card anonymously, and, of course, any card received without any definite name sorta creates an inquisitiveness in a person, makes Stan kinda wonder. Who are these two gals?

Anyway, the New Year is here. I wonder just what kind of resolutions you will make. Why not kinda fill up the juvenile issue for January with a whole list of resolutions?

Little Stan was disappointed in not receiving a card from Dorothy Skerly, Pennsylvania; Marie Russ, Joliet; Johnny Kapelj, Cleveland, and Miss Zagar, Barberton, O., and also Anna Mae Banovec of Round-up, Mont. But anyway, Little Stan extends everything in the season's greetings to each and every one of you! And here a little "x" will be added. What for? You guess!

Well, it's past midnight, and Little Stanley has a tough grind tomorrow, so with the bells of the new year still ringing in our ears, Little Stan will say toodle-oo, and may all your resolutions be good ones!

Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

Personality Defined

By Rudolph E. Perusek, No. 2, SSCU, Ely, Minn.

It gives me an exalted feeling to write on such a vital topic as personality.

Personality is not an easy word to define. The dictionary tells us it is a sum of qualities peculiar to a person. It is more than that. It is a combination of all our physical, mental, and moral qualities, which we have to influence others.

Swearing in Japanese

If we are to become subjects of the Japanese conquerors, it might be well to post up on some of the peculiarities of Japanese ways. The Jap is always polite—but his politeness doesn't run exactly along the same lines as ours. Once in a while he slips from grace and then he is up against it, for there are no swear words or expletives in his lingo. He just has to swell up and stand it, instead of exploding as we do. When a Japanese meets you he bows in a formal way, very low—not one time but three times. And he takes off his hat, but he knows too much about the danger that lurks in germs to shake hands with you or kiss you. When he greets you his first concern is about your honorable ancestors several generations back. And next he gets solicitous about your stomach. It would almost be an insult if one Jap met another and neglected to inquire about the other's stomach. On the third bow he asks: "This morning—how is it with your honorable inside?" As he does this he makes a kind of hissing sound through his teeth.

As you come up on your third bow you answer to the effect that the place referred to is doing as well as could be expected, and in turn you ask him for the latest news from the front. Then he lifts his hat again and says: "Your delightful head, this morning—I hope it suffers no commotion!" When you tell him that you are pleased to report that it feels very well he asks about your ancestors and their stomachic ups and downs. After that, you are at liberty to discuss the weather or whathaveyou.

But even though the Japs are elaborately polite, once in a while one Jap will get mad at another. They are not like the Irish, for instance, for their anger is slow to rise. But gradually their internal boiler suffers under such a terrific head of steam that there is an explosion. However, this explosion is not the verbal torrent which we might expect. It keeps boiling harder and harder until it casts off all restraint and gives up all idea of decency and decorum by putting into one single phrase all the bitterness and suppressed emotion of which his being is capable. Then he snaps squarely in his opponent's teeth the worst thing that can be said in the whole gamuth of Japanese scorn: "Your stomach is not on straight!"

This is the final insult. Nothing more can be added—there isn't any more. Words fail, as this is the limit. If the case is extremely serious, the one who wishes to heap an unquenchable fire on the immortal head of his enemy can now go and commit hari-kari on the grave of that enemy's most honored ancestor. It would be a great thing if the Japanese would invent a few good hot terms to use in speech, instead of allowing all this haughty indignation to sour on the stomach. But that just isn't their way of doing things.—Pathfinder.

The personality we first is the physical, which includes a man's size, his looks, and his actions or some manners. His smile, handshake and word belong to this personality.

It is a more complicated matter to determine what a man's mental personality is, what he is in thought. This of the personality dominates the other two. It has been over three thousand years ago by a very wise philosopher, a man thinketh in his heart, is he," and everybody knoweth that we are what our thoughts have made us. If you think sad thought, your facial expression will show it, which is evidence that our mental personality is connected in some way with out physical. It also reveals the fact that our mental personality dominates the physical. In regard to mental personality, Dr. Marden says: "Your poverty of books, of education, of reading, of travel, experience, of sympathy, of grace, your wealth of thought of splendid discipline, your training, your righteousness and mellowness of heart, sweetness of disposition, bank deposit of cheerfulness, helpfulness, and of inspiration will be immediately apparent to every person you come in with."

As I have stated before our physical and mental personalities are governed or related, well, our moral personality is very much so. A moral personality is what in terms of honesty, since courtesy, charity, courage other such qualities of character. If a man wants to succeed in this world his moral character must be sound. It can't be easily and truthfully said a man's environment will determine this essential personality.

There are a number of elements to a well-rounded personality. With no regard to order of their importance are imagination, good optimism, observation, ability to talk, energy, tact, and good appearance. wish space permitted me into the details of these elements.

Some of our personalities are strong, others are weak, each and every one can be developed. You will often hear people say, "Gee, but she is fortunate to be with such faculties and ties." Instead they should yze and study this personality, then try to improve their nesses.

Now, I say to you, find what it takes to make a personality, practice it, you, too, will have a powerful personality. Man power is the biggest thing in this world. Personality—is manpower.

FISH PRODUCE YOU

One of the most aquatic specimens is on at the London (Eng.) This is a Mexican sword-tailed fish, unlike the majority of fishes, does not spawn produces its young alive. In number. Periodically females tend to far outnumber the males and then nature in to balance the species of a number of families, which have produced families, is changed fish takes on all of the characteristics even to doing the long sword-like peculiar only to the males.

glasopisne gl. porotnega odbora J. S. K. J.

190-35
brata Josepha Zobetsa...
metoda, št. 1, Ely, Minne...

je za člane in nečlane, bo 50 centov. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da bo moral vstopni...

Pripravljalni odbor garantira dobro zabavo in prvovrstna okrepčila na veselici. Vsi člani, katerim je le mogoče, naj bi pošli...

Ludwig Champa.

New Duluth, Minn.

Na letni seji društva sv. Srca Jezusa, št. 128 JSKJ, je bil za leto 1936 izvoljen sledeči odbor: Frank Vesel, predsednik; George Cacich, podpredsednik; Anna Podgoršek, tajnica; Frances Kaplank, zapisničarica; Frank Podgoršek, blagajnik; Frank Blatnik, Frances Kaplank in George Cacich, nadzorniki; Fabijan Mrsich, vratar; Fabijan Karič, zastavonoša. Društveni zdravnik je dr. A. J. Bianco. Društvene seje se bodo vršile v cerkveni dvorani vsako drugo nedeljo v mesecu in se bodo pričenjale ob eni uri popoldne.

Prosimo člane, da bi se nekoliko bolj številno udeleževali društvenih sej. Navadno jih prihaja le toliko, da je komaj mogoče sejo otvoriti, pa še tisti so večinoma uradniki. Dalje prosim, da bi člani točno in pravčasno plačevali svoje asesmente. Asesment mora biti plačan do 25. dne vsakega meseca. Prosim, da člani to upoštevajo, da ne bo potem pregovarjanja in kritike zaradi suspendacij. Srečno, zdravo in uspešno novo leto želim vsem glavnim uradnikom in sploh vsemu članstvu J. S. K. Jednote.

Anna Podgoršek, tajnica društva št. 128 JSKJ.

Chicago, Ill.

Kakor je bilo že od strani sestre tajnice poročano, bo naša ženska društvo "Zvezda," št. 170 JSKJ priredilo meseca maja banket v proslavo desetletnice ustanovitve. Kot soustanoviteljica tega društva in vsa ta leta v odboru, še zdaj ne poznam vseh članic. Zaradi tega bi želela, da bi se vse članice udeležile naše prihodnje seje, ki se bo vršila v navadnih prostorih 15. januarja. Na omenjeni seji bo vpeljava novega odbora, obenem pa se bomo pogovorile o proslavi desetletnice. Priporočam članicam, da dajo vpisati v mladinski oddelek našega društva vse svoje nedorošle otroke, da bomo za desetletnico mogle pokazati nekaj napredka. Pri tej priliki naj mi bo dovoljeno, da izrazim priznanje sosestri Mary Keržnik v Rock Springsu, Wyo., ki tako zanimivo opisuje svoje potovanje v staro domovino in obisk raznih krajev iste. Sosestra Keržnik pač ni šla v stari kraj samo na upokoj, kakor nekateri, ampak si je pošteno ogledala rodno deželo. Tudi meni je že poteklo 30 let, odkar sem zapustila rodno domovino, vendar mi je misli še pogosto mudijo tam. Ako mi bo sreča mila, pojdem čez tri leta obiskat kraj mojega rojstva in najlepših dni moje mladosti. Ti spomini so nepozabljivi. K sklepu voščim vsemu članstvu JSKJ srečno in veselo novo leto!

Frances Lukanich, zapisničarica dr. št. 170 JSKJ.

Bear Creek, Mont.

Članice društva sv. Stefana JSKJ sem potom obveselila, da se bo naša društvena veselica vršila v soboto 18. januarja v Scotch Coulee. Vstopnina za osebo, to...

Helper, Utah.

Društvo "Carbon Miners," št. 168 JSKJ je bilo priredilo veselico dne 21. decembra 1935. Ker pa se več članov veselice ni udeležilo, opozarjam tiste, ki niso bili na seji niti na veselici, da mora vsak plačati 50 centov v društveno blagajno. To velja za tiste, ki so bili na veselici, in za tiste, ki niso bili. Društvena blagajna potrebuje to denarno pomoč od vseh. Tisti, ki pošiljajo svoje asesmente po pošti ali po drugih članih, so prošeni, da k asesmentom določijo tistih 50 centov veselice naklade. Vsak naj upošteva ta poziv v glasilo, da mi ne bo treba vsakemu posebej pisati.

Dalje prosim člane, da bi bolj redno na seje prihajali in bolj redno plačevali svoje asesmente. V bodoče se bo pobiral asesment samo do 24. dne v mesecu do 12. ure. Kdor ne bo imel do tisteve časa plačanega asesmenta, bo suspendiran. Ako tak član v času suspendacije zbolji ali se ponasreči, ni deležen nikake podpore, dokler od tiste bolezni ali poškodbe ne ozdravi. Torej naj vsak pazi, da bo imel svoje asesmente plačane ob pravem času!

Društvo je za leto 1936 izvolilo sledeči odbor: August Topolovec, predsednik; Tony Tomsik, podpredsednik; John Ogrinc, R. F. D. 1, Box 14, Helper, Utah, tajnik; Steve Potočnik, blagajnik; John Skerl, zapisničar; John Vojnich, vratar; Joe Mutz, John Čadež in John Skerl, nadzorniki; John Jakopich, John Čadež, Lawrence Oblak, John Fircik in J. Ogrinc, bolniški nadzorniki. Društvene seje se vršijo v J. Skerlovi dvorani vsako drugo nedeljo v mesecu in se pričenjajo ob dveh popoldne. Eratski pozdrav! — Za društvo št. 168 JSKJ: John Ogrinc, tajnik.

Reading, Pa.

Društvo sv. Jurija, št. 61 JSKJ, bo priredilo v soboto 11. januarja veselico. Vršila se bo v Harmony dvorani in se bo pričela ob osmi uri zvečer. Na veselici bo igrala izvrstna godbala, kot je še ni bilo na naših prireditvah. Dobiček veselice je namenjen društveni blagajni, ki je prazna, pa bi bilo treba plačati društvene uradnike in vsi ne društvene potreščine. Razi člani našega društva so vabljeni, da se veselice gotovo udeležijo. Vabljeni so pa tudi člani drugih društev, da nas posetijo, kar bomo skušali ob priliki povrniti. Članom našega društva, posebno še oddaljenim, sporočam, da je bil za leto 1936 izvoljen sledeči odbor: Anton Yacklich, predsednik; Frank F. Pezdire, podpredsednik; John Pezdire Sr., tajnik; John Pezdire Jr., nadomestni tajnik; Carl Žukina, zapisničar; Joseph Filak, blagajnik; John Pezdire Jr., Leopold B. Pezdire in John Stubler, nadzorniki; Anton Krize, predsednik bolniškega odseka; Emanuel M. Pezdire, atletični supervisor; Anton Krize, reditelj; Joseph Yacklich in Ludvik Žukina, poslanca; Frank F. Pezdire in Anton B. Yacklich, odbornika za reševanje. Društveni zdravnik je dr. F. N. Sidel.

Oddaljenim članom sem razposlal jednotne stenske koledarje. Ako ga kateri ni dobil, naj mi sporoči, da mu ga upošljem naknadno.

Vse člane in druge naše tukajšnje rojake še enkrat pozivam, da naj ne pozabijo na našo veselico na večer 11. januarja.

Pozdrav ter srečno, zdravo in zadovoljno novo leto vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

John Pezdire Sr., tajnik društva št. 61 JSKJ.

Chicago, Ill.

Nastopilo je novo leto 1936 in staro se je potopilo v večnost. Kaj dobrega nam bo novo leto prineslo, nam je skrivnost, katere ne more nihče odkriti. Navada je, da si medsebojno voščimo boljše srečo v novem letu, toda v resnici navadno ostane vse po starem. Brezposelni delavci hodijo povešenih glav od tovarne do tovarne, iskajoči dela, ki se ga pa zelo težko dobi. Posebno starejših ljudi ne sprejemajo na delo, ker imajo mlajših v obliči. Tisti pa, ki delajo, dobivajo tako pičle plače, da s težavo izhajajo v tej draginji, ki se vedno veča. Najcenejša stvar v tem času so obljube, da se bo po novem letu začelo bolje delati. Pa je preteklo že šest let in obljube so ostale še vedno le obljube. V upanju, da letos nastanejo boljši časi, posebno zato, ker je prestopno leto, je naše žensko društvo sklenilo, da ob 10-letnici svojega obstanka priredi primerno veselico z banketom. Društvena veselica se bo vršila v soboto 9. maja zvečer v Lanwdale Masonic Temple na Millard in 23. cesti. Vsa bratska društva tega okrožja so prošena, da ne bi na isti večer prirejela svojih veselice. Vse članice obveščam, da se bo naša prihodnja seja vršila 15. januarja in sicer v prostori sestre predsednice, na 2294 Blue Island Ave., kakor ponavadi. Želeli je, da se omenjene seje naše članice kar mogoče polnoštevilno udeležijo. Vpeljan bo novi odbor in podano bo celoletno poročilo nadzornega odbora o društvenem obstoju in napredku. Priporočljivo bi bilo, da bi imele na prihodnji seji nekaj novih kandidatov za društvo. Nagrade za novopridobljene člane in članice odraslega ali mladinskega oddelka so še vedno v veljavi. Na svidenje torej 15. januarja ob 7. uri zvečer na seji! Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. Jednote! — Za društvo "Zvezda," št. 170 JSKJ: Agnes Jurečič, tajnica.

Ely, Minn.

Društvo sv. Srca Jezusa, št. 2 JSKJ, je na svoji letni seji sklenilo, da bo na vsaki redni seji v letu 1936 iz društvene blagajne plačalo asesment za enega člana ali članico. Za katerega ali katero se bo plačalo, bo določila sreča. Te sreče pa bo mogoče biti deležen le član ali članica, ki bo na seji navzoč oziroma navzoča. To se je sklenilo v upanju, da bo to vzpodbudilo člane in članice, da se bodo v večjem številu udeleževali sej, kakor preteklo leto. Letos se bodo naše redne seje vršile vsako drugo nedeljo v mesecu in se bodo pričenjale ob 7. uri zvečer. Tako bodo tudi članice imele priliko, da se bodo seje udeleževale. Prva seja v tem letu se bo vršila v nedeljo 12. januarja.

Člani in članice so prošeni, da skušajo pridobiti kaj novih članov, bodisi za odrasli ali mladinski oddelek. Vsak zdrav in značajan kandidat belega plemena je sprejemljiv za društvo. Za našo J. S. K. Jednoto je lahko agitirati, ker je popolnoma nestrankska organizacija, noben član nima pri njej nikakih verskih ali političnih obveznosti, vsak pa je lahko v svojem privatnem življenju prista te ali one skupine ali pa nobene. Nič ne zaradi tega protežiran in nihče zapostavljan. Pri nas gmo pri društvu in Jednoti samo bratje in sestre med seboj. Vsak, ki pridobi novega člana, napravi dobro delo osebi, kateri vpiše, koristi pa tudi Jednoti, ker ji pomaga k rasti, in koristi sebi, ker je deležen od Jednote nagrade. Citajte v Novi Dobi o nagradah, ki jih daje Jednota za pridobivanje novih članov.

Članom, ki niso bili na letni seji, naznanjam, da je bil za leto 1936 izvoljen sledeči odbor: Joe L. Champa, predsednik; Stanley Pechavar, podpredsednik; Louis Perushek, tajnik; Joe Pechavar Sr., blagajnik; John Mehle, zapisničar; Dan Bohinc, Anton Pirsh in Anton Knapp, nadzorniki; Anton Kežar, bolniški nadzornik. — Srečno novo leto vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!

Louis Perushek, tajnik društva št. 2 JSKJ.

Euclid, O.

Članom društva "Napredek," št. 132 JSKJ naznanjam, da se bodo v bodoče naše redne mesečne seje vršile vsaki drugi PETEK v mesecu, in ne v četrtek kot dosedaj. Prosim, da člani in članice vzamejo to obvestilo na znanje in se polnoštevilno udeležijo seje, ki se bo vršila v petek 10. januarja ob 7. uri zvečer.

Na omenjeni seji bodo prečrtani računi in letno poročilo o vplačilih na Jednoto in o prejemkih od iste. Tiste člane, ki niso bili navzoči na decembrski seji, obveščam, da v januarju plača vsak član in članica odraslega oddelka 25 centov v društveno blagajno, za pokritje društvenih stroškov. Ta društvena naklada je samo za mesec januar. Toliko v obvestilo vsem, da ne bo pozneje kakšnega prerokanja. Bratje in sestre, novo leto, ki je obenem prestopno leto, je v teku. Jaz bi želel, da bi bilo to leto tudi za naše društvo "prestopno," namreč, da bi podvojilo število svojega članstva. Ako bi vsak član pridobil ali pridobila vsaj enega novega člana za društvo v tem letu, bi se dalo to izvesti. Lansko leto smo pokazali povlčen napredek, zato upam in želim, da bi naše društvo v tekočem letu še bolj jasno pokazalo, da je vredno svojega imena "Napredek."

Dalje bi priporočil članom, da včasih malo pregledajo naša pravila. To bi precej pomagalo v enem ali drugem oziru. Nekateri mislijo, da je dobro, če plačajo svoj asesment kadarkoli, naj bo prvega ali zadnjega dne v mesecu, toda temu ni tako. Asesment mora biti plačan najkasneje do 25. dne vsaki mesec. To velja za vse člane odraslega in mladinskega oddelka. Od sedaj naprej ne bom sprejel nobenega asesmenta več po 25. dnevu v mesecu. Kdor do takrat ne bo imel plačano, bo suspendiran. Moramo se vsi držati reda, če hočemo, da bo naše poslovanje točno in pravilno.

Srečno in zdravo novo leto vsemu članstvu J. S. K. Jednote! — Za društvo "Napredek," št. 132 JSKJ: John Tanko, tajnik.

Braddeek, Pa.

Danes, ko to pišem, imamo tu precej hudo zimo, namreč 3 pod ničlo. Kljub temu pa nam naši delodajalci ne dovolijo delati. Ko pridem zjutraj v tovarno in povprašam, če bo kaj dela, mi gospodje brž povedo, da ne bo nič in da naj grem kar lepo domov in si poč zakurim, če imam še kaj premoga v kleti. Jaz pa se ne morem ubraniti misli, da tudi premoga ne bo več za dolgo, če bom dobival kar naprej take pozdrave v tovarni. Po drugi strani si pa spet mislim, da končno ni tako slabica, če so delodajalci na ta način usmiljeni z nami ter nam ne pustijo preveč stalno garati. Mi smo tako stalnodni, da bi se s samim pretrdim garanjem spravili kakšno desetletje prehitro pod zemljo.

Odbor, ki rešeta pravila po naročilu Zveze JSKJ društev v zapadni Pennsylvaniji, se bo sešli v soboto 12. januarja v tem mesecu, to je 26. januarja. Seja se bo vršila v Centru, Pa. Člani, katerim kakšne točke v sedanjih pravilih JSKJ ne ugajajo, naj spisejo priporočila za dotične izpremembe in naj mi jih pošljejo ali pa prinesejo na prihodnjo sejo. Naš odbor je z delom nekoliko zaostal, menda zato, ker smo po večini stari v odboru, pa nam gre bolj počasi. Pa nič zato; za kar smo se zavzeli, bomo tudi dovršili ob pravem času.

Zveza JSKJ društev v zapadni Pennsylvaniji bo skušala izpremembo pravil izdelati v soglas-

letu vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!

ju s Federacijo JSKJ društev v državi Ohio in, če bo mogoče, bomo stopili v stike tudi z minnesotsko Federacijo. Ako se vse tri skupine v glavnih točkah sporazumejo, upam, da se bo delo prihodnje konvencije par dni prigrajšalo. To pomeni, da bo konvencija prihranila Jednoti par stotakov, ki se bodo lahko porabili v druge svrhe. Zadržne seje Zveze JSKJ društev v zapadni Pennsylvaniji, ki se je vršila 29. decembra 1935 v Pittsburghu, se je udeležil tudi sobrat Janko N. Rogelj, 1. gl. nadzornik JSKJ, ki zasluži za svoj trud odkrito priznanje. Društva JSKJ v zapadni Pennsylvaniji, ki se niso pri Zvezi, so vabljena, da se pridružijo in pošljejo svoje zastopnike na prihodnje zvezino zborovanje, ki se bo vršilo 29. marca v naselbini Center, Pa. Bratski pozdrav! — Za publicijski odbor: Martin Hudale.

Conemaugh, Pa.

Minilo je staro leto in nastopilo je novo. Nešteto naših prijateljev in znancev se je v stari letu poslovilo od nas. Mi pa se se držimo in se še bomo držali do določenega nam časa. Smo tu kot na malem dopustu; kadar bo treba iti, bomo morali zapustiti tiste, ki imajo daljši dopust. Zakaj bi torej ne bili tokom našega dopusta vsi prijatelji med seboj, zakaj bi si ne delali prijateljev? Zakaj bi si nakopavali neprijateljstvo, ki nam morejo povzročiti le škodo? Proč torej s sovraštvom in s podvojenim odločnostjo gojimo v novem letu prijateljstvo. Veselje in prijateljstvo nam podaljša življenje, to kratko naše življenje. Torej, bodimo veseli in bodimo prijatelji! Za novo leto storimo ta sklep, ki ga bomo lahko držali, če le hočemo.

Nekateri ljudje imajo navado ob novem letu obljubovati, da ne bodo več zahajali na veselice in piknike, da ne bodo več kadili, da ne bodo več pili opojnih pijav itd. Jaz za svojo osebo ne nameravam nikdar napraviti take obljube. Zdi se mi, da bi bil s tem močno oškodovan, kajti kamorkoli sem povabljen, povsod me pozdravljajo okusne klobase, sunke, krofi, vino, vodka itd. Da bi se takim dobrotam odpovedal? Niks, naš dopust je prekratek.

Na starega leta dan sem bil deležen obilice prej omenjenih dobrot pri družini Urbanovi na Hochbergu. Tam so obhajali kolino po dveh pokojnih pujskih in lepo je bilo. Držalji smo se trdno, dokler niso zabrljale tovarniške piščalke, nakar smo tudi mi zavrkali, si prijateljsko segli v roke in si medsebojno voščili veselo novo leto. Prav lepa hvala Urbanovi družini za vso gostoljubnost, ki sem je bil deležen!

Na novoletni dan sem se peljal v spremstvu Johna Glavača starejšega in Johna Glavača mlajšega k znani družini Maurer v Windber. Tam je bila spet cela "chcet." Z mize so nas pozdravljale najrazličnejše dobrote in tudi domačega vinca ni manjkalo. Mi starejši smo se pogovarjali o delu in društvi, v spodnjih prostorih pa so se mlajši rojaki in rojakinje zabavale s plesom. Za ples sta jim igrala Victoria in radio. Pa je pribrela brhka in živahna devojka in zahtevala, da grem plesat. Izgovarjal sem se, da ne znam in da ji bom stopil na kurje očesa, pa ni nič izdalo. Moral sem iti. Komaj sva se dobro zavrtela, že sem ji stopil na kurje oko. Malo se je nakremžila, pa je junakšo vztrajala dalje. Ko pa sem ji pohodil še drugo kurje oko, se je nekako prisiljeno zahvalila za ples, se prijelala mlade tovarišice in se znjjo vrtela dalje. Zabavali smo se pozno v noč. Starejši smo se večinoma držali pri vinu, pa tudi mlajši ga niso odklanjali. Pri tem smo postali precej zgovorni in rojak Rasket me je začel naganjati s "Povzarjem,"

ju s Federacijo JSKJ društev v državi Ohio in, če bo mogoče, bomo stopili v stike tudi z minnesotsko Federacijo.

Ako se vse tri skupine v glavnih točkah sporazumejo, upam, da se bo delo prihodnje konvencije par dni prigrajšalo. To pomeni, da bo konvencija prihranila Jednoti par stotakov, ki se bodo lahko porabili v druge svrhe. Zadržne seje Zveze JSKJ društev v zapadni Pennsylvaniji, ki se je vršila 29. decembra 1935 v Pittsburghu, se je udeležil tudi sobrat Janko N. Rogelj, 1. gl. nadzornik JSKJ, ki zasluži za svoj trud odkrito priznanje. Društva JSKJ v zapadni Pennsylvaniji, ki se niso pri Zvezi, so vabljena, da se pridružijo in pošljejo svoje zastopnike na prihodnje zvezino zborovanje, ki se bo vršilo 29. marca v naselbini Center, Pa. Bratski pozdrav! — Za publicijski odbor: Martin Hudale.

Conemaugh, Pa.

Minilo je staro leto in nastopilo je novo. Nešteto naših prijateljev in znancev se je v stari letu poslovilo od nas. Mi pa se se držimo in se še bomo držali do določenega nam časa. Smo tu kot na malem dopustu; kadar bo treba iti, bomo morali zapustiti tiste, ki imajo daljši dopust. Zakaj bi torej ne bili tokom našega dopusta vsi prijatelji med seboj, zakaj bi si ne delali prijateljev? Zakaj bi si nakopavali neprijateljstvo, ki nam morejo povzročiti le škodo? Proč torej s sovraštvom in s podvojenim odločnostjo gojimo v novem letu prijateljstvo. Veselje in prijateljstvo nam podaljša življenje, to kratko naše življenje. Torej, bodimo veseli in bodimo prijatelji! Za novo leto storimo ta sklep, ki ga bomo lahko držali, če le hočemo.

Nekateri ljudje imajo navado ob novem letu obljubovati, da ne bodo več zahajali na veselice in piknike, da ne bodo več kadili, da ne bodo več pili opojnih pijav itd. Jaz za svojo osebo ne nameravam nikdar napraviti take obljube. Zdi se mi, da bi bil s tem močno oškodovan, kajti kamorkoli sem povabljen, povsod me pozdravljajo okusne klobase, sunke, krofi, vino, vodka itd. Da bi se takim dobrotam odpovedal? Niks, naš dopust je prekratek.

Na starega leta dan sem bil deležen obilice prej omenjenih dobrot pri družini Urbanovi na Hochbergu. Tam so obhajali kolino po dveh pokojnih pujskih in lepo je bilo. Držalji smo se trdno, dokler niso zabrljale tovarniške piščalke, nakar smo tudi mi zavrkali, si prijateljsko segli v roke in si medsebojno voščili veselo novo leto. Prav lepa hvala Urbanovi družini za vso gostoljubnost, ki sem je bil deležen!

Na novoletni dan sem se peljal v spremstvu Johna Glavača starejšega in Johna Glavača mlajšega k znani družini Maurer v Windber. Tam je bila spet cela "chcet." Z mize so nas pozdravljale najrazličnejše dobrote in tudi domačega vinca ni manjkalo. Mi starejši smo se pogovarjali o delu in društvi, v spodnjih prostorih pa so se mlajši rojaki in rojakinje zabavale s plesom. Za ples sta jim igrala Victoria in radio. Pa je pribrela brhka in živahna devojka in zahtevala, da grem plesat. Izgovarjal sem se, da ne znam in da ji bom stopil na kurje očesa, pa ni nič izdalo. Moral sem iti. Komaj sva se dobro zavrtela, že sem ji stopil na kurje oko. Malo se je nakremžila, pa je junakšo vztrajala dalje. Ko pa sem ji pohodil še drugo kurje oko, se je nekako prisiljeno zahvalila za ples, se prijelala mlade tovarišice in se znjjo vrtela dalje. Zabavali smo se pozno v noč. Starejši smo se večinoma držali pri vinu, pa tudi mlajši ga niso odklanjali. Pri tem smo postali precej zgovorni in rojak Rasket me je začel naganjati s "Povzarjem,"

pomagala pa mu je še Mrs. Glavač. Nekoliko sem bil užaljen in nisem imel hitro pravega odgovora na jeziku. Na misel pa mi je prišla kartica, katero sem dobil za novo leto po pošti od nekega neimenovanega prijatelja. V kovrtji s kartico je bila slika štiriogatega polža, ki je nosil na hrbtu nebotičnik 21 nadstropij, v sedlu pa je sedel jezdec, z bičem in napetimi vajeti v rokah, pa je priganjal ubogo žival, da se je od brzine kar penila in slinila. Za težko obloženim polžem pa je drvil še mož z gorečo bakljo v roki in ga odzadaj podžigal še k večji hitrosti. Mislim, da nikakor ni prav, da društvo za varstvo živali kaj takega dovoli. Tisto draženje s "Polzarjem" mi je dalo misliti, da morata prej omenjena dva najbrž nekaj vedeti, kdo je tisto sliko poslal. In res, rojak Rasket je začel pripovedovati, da ima sliko polža in iz njegovega opisa sem poznal, da je videl tistega ali pa prav takega, kakršen je bil meni poslan. Takrat pa je v meni zavrela povzarska kri in za pretil sem rojaku Rasketu in Mrs. Glavač, da bosta imela zaradi tiste slike opraviti s sodnijo oziroma krvavo rihti in da par let jima ne "sfali." Če še ne veda, da se Višnjegorec ne sme povpraševati po polžih, jima bo krvava rihta povedala. Po dolgi in hudi debati in po posredovanju Mr. Glavača smo se pobotali, ko sta prvoimenovana slovesno in pred pričami obljubila, da me bosta v bodoče s polži pustila v miru. Debatno in spravo smo zalili z rujnim vinom, nakar smo se prijateljsko poslovili in se razšli na svoje domove v upanju, da se spet kmalu snidem v veseli družbi. Prijateljski pozdrav vsem veseljakom in veseljakinjam in seveda tudi povzarjem, in srečno novo leto vsem!

Ivan Pajk.

Barberton, O.

Člani društva sv. Martina, št. 44 JSKJ so prošeni, da se redno udeležujejo društvenih sej in da točno plačujejo svoje asesmente. To je želja društvenega tajnika in sploh vseh društvenih odbornikov. Čim več zanimanja za društvene zadeve bo čiš strani članov, tem lažje in boljše bo poslovanje.

V poslovlilo od starega in v pozdrav novemu letu bo naše društvo priredilo veselico v soboto 25. januarja. Veselica se bo vršila v dvorani društva "Domovina" na 14. cesti. Vsi člani JSKJ, pa tudi vsi drugi Slovenci iz Barbertona in okolice so vabljeni, da se te veselice udeležijo. Igral bo Happy High Hatters orkester. Vstopnina za osebo bo samo 25 centov.

John Opeka, tajnik društva št. 44 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Članicam društva Marije Vnebovzete, št. 182 JSKJ naznanjam, da je bil za leto 1936 izvoljen sledeči odbor: Katarina Rogina, predsednica; Kate Canjar, 5148 Natrona Way, tajnica; Mary Bodak, blagajničarka. Društveni zdravnik je dr. Ralph Fabian, 5200 Butler St. Društvene seje se bodo vršile vsako drugo nedeljo v mesecu na domu predsednice, to je na 5207 Carnegie Ave., in se bodo pričenjale ob 7:30 zvečer.

Članice so prošene, da se kar mogoče polnoštevilno udeležujejo društvenih sej. Posebno je želeli, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 12. januarja. Na omenjeni seji bo prečitano, koliko je društvo tokom leta 1935 plačalo Jednoti in koliko je prejelo v podporah in odškodninah. Pravilno je, da je vsaka članica poučena o finančnem in splošnem stanju društva.

K sklepu želim vsem glavnim odbornikom in vsem članom in članicam JSKJ vso srečo v letu 1936. Kate Canjar, tajnica društva št. 182 JSKJ.

Knut Hamsun:

BLAGOSLOV ZEMLJE

(Prevedel Rudolf Kresal)

(Nadaljevanje)

Zdaj se pa le pazi! je vzkliknil Izak, in da bi bil kar se da umljiv, je še dostavil: Preklete babše!

Oline pa se za to ni zmenila, kaj še. Haha! je dejala in namignila, da je prav za prav pretirano, s takimi zajčjimi usti hoditi okrog po svetu kakor počno to neki ljudje. Tudi v tem je treba mere.

Izak je bil vesel, ko je nazadnje le srečno prišel iz hiše. Pa kaj mu je preostalo drugega, kakor da kupi Oline usnjene čevlje! On je bil naseljenec v gozdu in ni bil niti toliko podoben bogovom, da bi na prsih prekrizal svoje roke in dejal svojemu hlapcu: Pojdi! Tako neuprljiva gospodinja, kar je Oline tudi prav gotovo bila, je lahko rekla in storila, karkoli je hotela.

Noč so hladne in polna luna je. Barja se toliko zamrznila, da morejo nositi moža, podnevi jih sonce spet otaja in so neprehodna. Hladne noči potuje Izak doli v vas, da naroči čevlje za Oline. S seboj ima dva hleba kozjega sira za gospe Geisslerjevo.

Na pol pota do vasi se je naselil zdaj novi priseljavec. Bil je pač bogat mož, ker je najel tesarje iz vasi, da mu grade hišo, in poleg tega še dinarje, ki mu kos peščenega barja obračajo za krompir; on sam ni delal nič ali pa le malo. Mož je bil Brede Olsen, pisarniški sluga in sodni oglednik, človek, na katerega se je bilo treba obrniti, če je potreboval kdo notarja, ali če so pri pasterjevih kralji prašiča. Brede Olsen še ni bil star trideset let, pa je že imel štiri otroke, razen žene, ki pa je bila prav za prav tudi še otrok. Ali Bredeova sredstva pač niso bila kdo ve kako velika, vse skupaj ni toliko vrglo, da bi bilo za v pisiker in za v ponev in še za vse te vožnje po rubežnih. Zdaj je hotel poskusiti s poljedelstvom. Denar za hišo si je bil izposodil v banki. Njegovemu zemljišču se je reklo na Širokem razgledu. To imenitno ime mu je dala žena pristava Heyerdahla.

Izak gre mimo naselbine in si ne utrga toliko časa, da bi vstopil, pa čeprav je rana jutranja ura, se pri oknu že gnetejo otroci in gledajo ven. Izak hiti mimo, ob hladu druge noči bi bil rad že spet doma. Zunaj v puščobi mora človek marsikaj premisliti in preudariti, kako da bi kar najbolje uredil. Zdaj sicer ni imel prekomernega dela, ali tožilo se mu je po otrocih, ki so ostali doma pri Olini.

Ko je tako šel, je moral nehoti misliti na svoje prvo potovanje tukaj. Čas je minil, zadnji dve leti sta bili zelo dolgi, marsikaj je bilo dobrega na Sellanraa, ali nekaj je bilo slabo. Zdaj je namreč nastala nova naselbina. Izak je prav dobro spoznal kraj, to je bilo eno onih res dobrih mest, ki jih je preiskal na svoji prvi poti, potem pa zopet opustil. Tukaj je bilo bližje vasi, vsekaror, ali gozd ni bil tako dober, bila je sicer ravan, toda barje, zemljo bi bilo res da lahko obračati ali osušiti bi jo bila težava. Dobri Brede še ni imel njive, če je na barju prekopal tla. Pa kaj naj to pomeni, kaj Brede ne misli za črdoje in vozove postaviti ob skedenj pose? Izak je videl, kako prav pred hišo pod milim nebom stoji prikolica.

Pri čevljarju je opravil, toda gospe Geisslerjeva je odpotovala; sir je zato predal branjevcu. Zvečer je krenil domov. Vse bolj je zmrzovalo, tako da mu je bilo lahko iti čez barje, toda Izakova hoja je bila težka. Bog ve, kdaj pride spet Geissler, ker je njegova žena odpotovala; mogoče nikoli več ne pride. Inger je bila proč, čas je hitel.

Tudi nazaj grede se ne oglaš pri Bredu, temveč napravi ovinek okrog Širokega razgleda in pride tako neopažen mimo. Bredeov voz je stal še zmerom na prostem. Rad bi vedel, če bo kar tako-le ostal? si misli Izak. No, vsak po svoje! Saj on sam, Izak, je vendar imel zdaj voz in lopo, pa zato kljub temu ni bilo nič boljše, njegovega doma je bilo samo pol, da nekoč je bil cel, zdaj pa ga je bilo samo pol.

Ko je sredi belega dne prišel že tako daleč, da je lahko videl svojo hišo v rebri, mu je krog srca postalo laže, čeprav je bil truden in upehan od dvodnevnega potovanja. Poslopja še stoji. Iz dimnika se dviga dim, otroka sta zunaj, brž ko sta ga ugledala, sta mu stekla naproti. Vstopil je, v izbi sedita dva Laponca, Oline presenečena vstane s pručice in vpraša: Kaj si že prišel? Na ognjišču kuha kavo. Kavo? Kavo!

Izak je bil že kajpada poprej opazil: če je prišel Os-Anders ali kak drug Laponce, si Oline še dolgo potem v Ingrinem kotličku kuha kavo. Kuha, kadar je Izak v gozdu ali na polju, in če se je ne pričakovalo vrniti in videl, je molčal. Toda vedel je, da je vsakokrat postal siromašnejši za klopčič volne ali hleb kozjega sira. Zato je bilo zdaj še prav lepo od Izaka, da Oline ni zgrabil in je za njeno grdobijo ni zdrobil med rokami. Da, Izak, kakršen je že bil, je v resnici poskušal biti vse boljši človek, najsi je že karkoli imel v mislih, zaradi ljubega miru ali pa, ker je upal, da mu potem Bog prej vrne Inger. Bil je nagnjen k premišljevanju in praznovanju, celo v tisto malo kmečke prekanjenosti, kar je imel, je bil iskren. Zdaj, prav v jeseni, je opazil, da so na stena v njegovem hlevu grozi pokopati konja pod seboj, požvečil je malo ob svoji rjasti bradi, potem pa se je smehljaj, kakor človek, ki ume šalo, naravnal streho in jo podprl z lemezi. Nobena zla beseda mu ni ušla. In to: shramba za živeč, v kateri je imel ves živeč spravljjen, je samo na voglih imela kamenite podstavke. Skozi veliko odprtino v temelju so prišle v shrambo majhne ptice, frvotale po njej in niso našle več izhoda. Oline je tožila, da tiste majhne ptice kljujejo živeč, letajo po slanini, da tudi, kar je bilo še huje, da so ponečedile po vsem. Izak je dejal: Da, saj tudi je nerodno, da so ptičke znale noter, ven pa ne najdejo! In sredi največjega dela je nalomil kamena in zazidal steno.

Sam Bog ve, kaj si je pri vsem tem mislil, ali je upal, da mu že kmalu vrnejo Inger, če se bo tako dobro vedel.

9

Leta potekajo. Spet je na Sellanrao prišel inženir s prvim delavcem in dvema delavcema in spet so pregledovali svet za telegrafsko proggo. Tako, kakor so zdaj merili, progga ne bo tekla daleč od Izakove hiše, in skozi gozd bodo gradili ravno cesto. Nič hudega, kraj ne bo več tako pust, svet bo prišel vanj in ga bo zjasnil.

(Dalje prihodnjic)

Po 34. letih odsotnosti na obisku v stari domovini

Piše Mary Kershnik, Rock Springs, Wyo.

(Nadaljevanje)

Vlak se je spenjal v gore v strmih serpentinah s pomočjo posebne vrste lokomotive; od zadaj pa sta vlak potiskali še dve lokomotivi. Ko se je danilo, smo se ustavili v Mostarju. Mostar je precej veliko in znamenito muslimansko mesto med silnim skalovjem. Okoli postaje so rasli lepi divji kostanjci, platan in krasne cvetlice; vse drugod pa samo skalovje! Vozili smo se dalje po tipičnem kraškem svetu. Male vasice ob progi se zgrajene s kamena in, kjer je le pest rodovitne zemlje, je obdelana in ograjena s kamenito ograjo, da zemlje in skromnega pridelka ne odnese burja. Med skalovjem stikajo za pašo bele kozvice. Od skalovja, ki je razbeljeno od sonca, puhti silna vrcina.

Po nekaj urah vožnje od Mostarja pa se je pred nami odprla lepa ravnina, imenovana Popovo polje. Bujna koruza in drugi pridelki tam dobro uspevajo. To rodovito Popovo polje je nekako presihajoče jezero. V jeseni, ko ljudje pospravijo poljske pridelke, privre iz tal voda in poplavi polja. Spomladi voda odteče in pusti pogojeno in namočeno zemljo. Je torej nekaj podobnega, kakor Cerkljansko jezero v Sloveniji. Za Dalmacijo, ki je v splošnem pusta in nerodovitna, je to Popovo polje pravo zlato polje.

Končno se je v daljavi pokazalo morje in vlak se je začel polagoma in previdno spuščati navzdol. Bližali smo se Dubrovniku, kjer so se vedno bali požara, kajti od meseca aprila ni bilo tam padlo niti kapljice dežja. Vlak je zavozil okoli zadnjega hriba, pod katerim izvira reka Ombla. Iz vnožja hriba so nas pozdravile vitke ciprese, fige, oljke in druge južne rastline. Izstopile smo v Dubrovniku, nakar smo si preskrbele stanovanje in hrano v vili "Carmen" na otoku Lapudu.

Utrujene do skrajnosti, smo se najprej dobro umile in odpočile. Ko sem spet stopala po široki tlakovani cesti proti krasnemu mestu Dubrovniku, se mi je zdelo, kot bi se bila prebudila iz težkih sanj. Bila sem spet v lepem in civiliziranem kraju. Kamorkoli se ozreš, je vse snažno in v lepem redu, ljudje pa v splošnem zelo vljudni in ustrezljivi. Bolj vljudnih ljudi je v vsej Jugoslaviji težko dobiti kakor so v Dubrovniku. Zdelo se mi je, da sem v Ameriki, v dca mačem mestu.

Dubrovnik je največje morskopristanišče na jugoslovanskem Jadranu, obenem pa tudi največje kopaljšče. Stotine letoviščarjev se zabava v modernih kopaljščih prijaznega Dubrovnika. Prijetno podnebje privablja tisoče tujcev tudi v poletnem času. Mesto leži v dolgi črti ob morski obali. Od železniške postaje, ki je oddaljena pol ure hoda od sredine mesta, vozi cestna železnica. Skozi predmestje, "Pili" imenovano, vodi široka cesta, ob strani katere rasto veliki oleandri, polni pisanega cvetja, ki širi opojno vonjavo. Videti je mnogo lepih palm, cipres ter drugega južnega drevja in grmičja. Cvetje pozdravlja človeka od vseh strani. V predmestju so lepi hoteli, kavarne, bolnice, apartamenti za letoviščarje, vojaško vežbališče, velika vojašnica itd. Lepo je hoditi po tej poti; na eni strani rastlinske in umetne lepote, na drugo stran pa odprt razgled na sinje morje Adrijansko!

Od kolodvora vodi široka cesta na otok Lapud. Cestna železnica vozi okrog otoka, na katerem so med visokimi cipresami in drugim južnim drevjem zgrajene krasne vile za letoviščarje. Doli ob morju pa je kopaljšče. Cesta za pešce vodi okrog in ob nji rasto fige, rožiči, oljke, lorbar in druge južne rastline v divjem stanju. Razgled na morje je krasen. Otok Lakrum je oddaljen od Dubrovnika kake pol ure vožnje z motornim čolnom. Na otoku je spet polno naravnih krasot. Tam je tudi samostan in otroško letovišče. Okoli se vijejo žive meje duhtečega rožmarina in mirte. Vse te krasote je bilo mogoče ogledati samo v ranem jutru. Pozneje je nastala skoro neznozna vročina, da je vse zelenje venelo. Proti večeru pa se je ozračje spet shladilo in vsi smo nekako oživel.

V Dubrovniku je videti mnogo imenitnih avtomobilov. V prijetnem večernem hladu, se po promenadi izprehaja mnogo gospode, kateri se ni treba boriti za vsakdanji kruh. Zanimivi so domačini v pestri konavelski narodni noši. Mesto obdaja staro obzidje in vanj se pride iz predmestja preko mostu, po širokih kamenitih stopnicah in do vrat, skozi katere je vhod v mesto. Skozi mesto vodi ena sama široka ulica in ob njej se dvigajo razne trgovine. Cene v teh trgovinah pa so zelo visoke. Od te ulice vodijo v druge dele mesta ozke, komaj po šest čevljev široke ulice. Stari dalmatinski dobričina nas je pustil na visoko obzidje, katero smo do konca prehodili. Pogled s tega obzidja na mesto in posebno na tiste ozke ulice je prav zanimiv in svojevrsten.

Ko smo prehodili obzidje, smo prišli do stopnic, katere vodijo v knežji dvorec. Stopili smo v dvorec in mlad vojak nas je vodil okrog in nam razkazal razne zanimivosti. Videli smo spomenik največjega dobrotnika mesta Dubrovnika, Mihaela Trazatte. V knjižnici so omare, napolnjene z raznimi dokumenti, pisanimi na pergament. Nato nam je naš vodnik razkazal še temne ječe, kjer so še znaki mučnih priprav, s katerimi so mučili jetnike, posebno takozvane politične zločince. Marsikateri je tu storil strašno smrt.

V mestu smo si ogledali tudi lekarno, o kateri pravijo, da je najstarejša v Evropi, kajti bila je ustanovljena leta 1317, in še mnogo drugih zanimivosti. Naše začasno stanovanje je vilo "Carmen," kjer se mi je zgodilo prvič v Jugoslaviji, da mi ni bilo treba navesti vseh mojih življenjskih podrobnosti od rojstva naprej, sem zapustila s prav lepimi vtisi. Tudi mesto Dubrovnik v splošnem mi bo ostalo v prijetnem spominu.

V pristanišču Gruž smo stopili na potniški parnik "Dubrovnik," ki nas je odpeljal proti Splitu. Sprva je bilo morje mirno in vožnja prijetna, kmalu pa so valovi zdvijali in treba se je bilo umakniti v notranjost. Slabo vreme pa k sreči ni trajalo dolgo. Vozili smo se med skalnatimi otoki in videli večinoma le skalovje in morje. Parnik se je za kake pol ure ustavil na Korčuli, kjer je tudi znamenito kopaljšče za letoviščarje.

Na parniku smo se srečali z mladim mornariškim častnikom, ki je bil na potu v Šibenik in zelo družaben dečko. Med drugim zanimivostmi nam je povedal, da je on eden izmed četvorice častnikov, ki so v pogrebnem sprevodu kralja Aleksandra nosili veneč predsednika Roosevelta. Nekoliko smo se ustavili pri otoku Hvaru, kjer je tudi lep kraj za letoviščarje, katerih je bilo vse živo v kopaljščih. Ko smo spet nadaljevali vožnjo, nas je spet dohitela huda ploha. Lilo je, kakor da so se vse nebeške zavornice odprle. Kar malo ne-

umno se mi je zdelo, da je tukaj na morju toliko dežja, tam koder je taka huda suša, ga pa ni.

Po deveturni vožnji smo dospeli v Split, drugo največje jugoslovansko pristanišče na Jadranu. Split je precej veliko trgovsko mesto. Poslopja so večinoma zgrajena iz sivga kamnja; le v novejšem delu mesta se vidijo poslopja zgrajena iz opeke. Ob obali se vleče dolga ulica, ob kateri so velike trgovine z modernimi izložbami. Velika, močna palmova drevesa ob cesti dajejo mestu odlično južno lice.

Split ima mnogo starinskih znamenitosti in jaz, z mojima prijaznima spremljevalkama, sem si hotela ogledati vsaj nekatere. Podale smo se v "Diolekcijanovo palačo," v obzidju katere je zgrajena staro mesto. Najprej smo zlezle v stolp cerkve sv. Dujma, ki je najvišja točka v mestu, odkoder je čudovit razgled na mesto in morje. Potem smo si ogledale starinsko cerkev samo, ki je svojevrstno čudo z zrezljanimi zidovi in stebri. Vidi se, da so imeli v starih časih tudi mojstre v umetnijah. Ogledale smo si Jupiterjev hram, ki je bil zgrajen leta 300 pred našim časom. Znamenit je tam strop, na katerem je 80 malih kvadratov, vsak drugačen od drugega. Zidovje je videti silno staro. V "Diolekcijanovi palači" so še razne trgovine in stanovanja, kar vse je med seboj združeno z obokanimi hodniki. Vse je izredno čudno in nenavadno. Zdelo se mi je, kakor bi tu ljudje živeli v nekakem mravljišču. Znamenit je hrib Marjan, nekoč samo sivo skalovje, zdaj pa preurejen v lep park, ki je ponos mesta. Lepe, zložne stopnice z varnostno ograjo ob straneh vodijo do vrha. Vrh hriba so lepi cvetlični nasadi, po pobočju hriba med borovci pa je zoološki park z raznimi divjimi živalmi. Ta park je last mornarice in si ga je mogoče ogledati proti mali vstopnini. Pogled s tega hriba je diven. Mesto je v splošnem prav snažno in ljudje so s tujci zelo vljudni. Cene raznega blaga v trgovinah pa so zelo visoke.

Iz Splita v Zagreb smo se vozile ponoči. V Karlovac smo prišli v zgodnjih jutranjih urah in me ni mikalo izstopiti. Mislija sem, da bo še kdaj pozneje prilika si ogledati omenjeno mesto. Potovala smo naprej v Zagreb in izstopile na veliki zagrebški postaji, ki ima čakalnice za drugi in tretji razred. Stanovanje smo si poiskale v penziju "Irena." Gospodinja je izhajala iz neke angleške plemske rodbine ter je poleg drugih jezikov znala tudi nekaj angleščine.

Zagreb je brez dvoma najmodernejšo mesto v Jugoslaviji; tam je tudi sedež savske banovine. Mesto ima široke ulice, krasne moderne stavbe, lepe parke in prvovrstne trgovine. V splošnem napravi na človeka lep vtis. Žal, da Zagrebčani sami name niso napravili vtisa prijaznih ljudi. Nekako samoljubje se opazi na njih; menda si domišljajo, da so nekaj več od drugih. Ne rečem, da se ne obnašajo olikano, toda so nekako nedostopni in napram Slovincem nič kaj prijazni. Zelo se razlikujejo od preprostega hrvaškega naroda v sončni Dalmaciji.

V splošnem se lahko reče, da je Zagreb imovito in lepo mesto, z mnogimi znamenitostmi, katere je vredno videti. Omenila bom le nekatere, katere sem si ogledala. Zanimiv je Jelčićev trg, kjer stoji spomenik bana Jelčića. Na trgu vlada največja snaga, dasi je tam naprodaj najbolj raznovrstno blago. Videla sem cerkev sv. Marka, pred katero je znamenje,

kjer je bil kronan z razbeljeno železno krono "kralj" jugoslovanskih kmečkih upornikov, Matija Gubec. Lep je park Maksimir, ki ga umetnost ni dosti pokvarila in je skoro podoben gozdu; tam je nastanjen zverinjak z mnogimi vrstami tujih živali. Zelo zanimiv je botanični vrt, ki spada k univerzi in kjer se dijaki uče botanike. Sredi parka so lepi vodomeji in jezera. Rastlinske krasote in zanimivosti v tem parku so res vredne poseta. Videla smo tudi znamenito zagrebško pokopališče "Mirogoj" z dragocenimi marmornatimi grobnicami, kakršnih se ne vidi drugod v Jugoslaviji.

V Zagrebu smo bile en dan gosti prijazne družine J. Stifitarjeve. Gospa Stifitar je sestra moje dobre prijateljice, ki živi v Rock Springsu. Naši gostitelji so si vse prizadeli, da bi bil naš poset pri njih kar najbolj prijeten.

Po nekaj tednih odsotnosti smo se z lepimi spomini pa tudi z nekaterimi razočaranji spet vračale proti Sloveniji. In neizmerno srečno sem se čutila, ko je vlak spet privozil na lepo slovensko zemljo. Pogled na skrbno obdelana polja, na bujno rast pridelkov, na lepa in snažna stanovanja, mi je dal misliti, da Slovenci vendar niso največji reveži. Mnogo je drugih, ki so večjega pomilovanja vredni.

Po vrnitvi iz južnih krajev sem se nekaj časa vrtila po Ljubljani, ko sem se sešla z upokojenim železničarjem Ja-

nezom Pečarjem iz Podkore pri Kranjski gori nad Jesenicami. V pogovoru me je vprašal, kdaj pridem pogledat Gorenjsko. Odvrnila sem, da sem bila na Gorenjskem, in sicer Bledu. Mož pa se je dobrovoljno nasmejaj in pripomnil, da videl Gorenjske, kdor ni na gora in planin njegovega kraja. Tako sem se odločila, da grem še v Podkore.

(Dalje prihodnjic)
Ali ste v vaši naselbini ustanovili angleško društvo J. S. K. Jednoti?

ZELITE POSTATI AMERISKI DRŽAVLJAN

Tedaj naročite nemudoma najnovejšo knjizico, vam temeljito razloži vsa vprašanja in odgovore, katere morate znati, kako greste na sodnijo za ameriško državljanstvo.

Knjigo dobite samo po "Ameriška Domovina"

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Posljite 20c v znanju ali money order.

VAZNO ZA VSAKOGA

ADAR pošilja denar v stari kraj; ADAR ste namenjeni v stari kraj; ADAR želite soga iz staroga kraja; ADAR rabite koga pobližati ali kako izjavo za stari kraj se obrnite na nas; prodajamo za vse boljše marke po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete

Potniki so z našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem tečaju v JUGOSLAVIJI in v ITALIJO

Za \$ 2.75	100 Din	Za \$ 9.25	100 Lir
Za \$ 5.15	200 Din	Za \$ 18.20	200 Lir
Za \$ 7.25	300 Din	Za \$ 27.00	300 Lir
Za \$ 11.75	500 Din	Za \$ 47.50	500 Lir
Za \$ 23.50	1,000 Din	Za \$ 94.00	1,000 Lir
Za \$ 47.00	2,000 Din	Za \$ 188.00	2,000 Lir

vsotne cene so podvržene promeni, besede kurz. Pošljamo tudi denar brezotavno in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V našem lastnem interesu je, da pisite nam predno se drugje poslužite, za cene in dopajanja

Slovenian Publishing Co.
(Glas Naroda - Travel Bureau)
216 West 18 St. New York N. Y.

GLAS NARODA

NAJSTAREJSI NEODVITNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa največ nje svetovne novosti, najzanimivij izvira poročila iz stare domovine; mnogo šale in humoristični romanov najboljših pisateljev.

Posljite \$1.00

in prejeti ga bomo postojno.

Vsa pisma naslovite na: **GLAS NARODA**, 216 West 18 St. New York, N. Y.

Posljite \$1.00

VSEH VRST TISKOVINE

za društva in posameznike

izdeluje po zmernih cenah moderno opremljena slovenska tiskarna

ENAKOPRAVNOST
(DNEVNIK)
6231 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

V BLAG SPOMIN

OB OBLETNICI SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA

FRANKA POHE

ki je preminil dne 12. januarja 1935. Leto dni je že minulo, in kar snivaš v tihii gomili. V najlepših možkih letih si moral pustiti vse, kar ti je bilo ljubo in drago, in oditi k večnemu čitku.

Res je da bomo morali umreti vsi, toda vse prežgodaj si zapustil Ti. Spomin na Tebe pa živi in živel bo do konca dne.

Zalujoča soproga: **Marija Pohe**, Homer City, Pa.

NAZNANILO

Tužnih src naznanjamo žalostno vest, da je dne 20. decembra 1935 za večno zaspala naša ljubljena hčerka oziroma sestra

ANNIE

Nepozabna pokojnica je bila ob času smrti stara šele 21 let in 10 mesecev. Bila je članica društva št. 136 JSKJ in društva št. 174 SNPJ.

Obema družtvoma se tem potni najlepši zahvaljujemo za vse, kar je bilo za izkazano pomoč in čast pri pogrebu. Zahvaljujemo se dalje vsem sorodnikom in prijateljem ki so se pokojnici prišli s cvetlicami in so se v tako obilnem številu udeležili pogrebnih obredov. Hvala dalje bratcem, ki sta prihitela iz New Jersey, in bratru ml. in Mary Zelar iz Clevelanda. Splich najlepša hvale vsem za izkazane sožalje in naklonjenost.

Ti pa, ljubljena hčerka in sestra, sladko spavaj v tihii rodne zemlje. Ohranili Te bomo v ljubščem spominu, ki nam ne združimo s Teboj v naročju matere narave.

Zalujoči ostali: **Anton** in **Mary Hribar**, oče in mati; **Antoni** in **Henry, Frank** in **Edward**, bratje; **Christine**, omožena **Vesna**, sestra.

Krayn Pa., 2. januarja 1936.